

Türkisch

Arbeitshilfe

zu den Texten der App *KonterBUNT* zu gruppenbezogener
Menschenfeindlichkeit

Themen:

- Ablehnung von Geflüchteten
- Antisemitismus
- Antiziganismus
- Behindertenfeindlichkeit
- Klassismus
- Rassismus
- Sexismus
- Trans- und Homofeindlichkeit
- Was sind Stammtischparolen?
- Stammtischparolen: ein Strategie-Guide

1

Das Projekt wird gefördert durch:

Gefördert im Rahmen des Landesprogramms

Mültecilerin red edilişi

Karşılama'dan veda kültürüne

Son mülteci Almanya'ya göç, 2015 sonbaharının başında zirveye ulaştığında, bir dayanışma dalgası ortaya çıkmaya başladı. Mülteciler açık kollarla karşılandı ve birçok yerde kısa sürede geliştirilen yapılarla yardım ve destek sağladı. Ancak bir süre sonra, motivasyon düştü ve ilk Karşılama kültürü gittikçe bir Veda kültürüne dönüşmeye başladı.[1]

O zamandan beri, kamuoyunun `da hangi iltica sebepleri meşru olduğu ve hangisi olmadığı hakkında tartışılıyor. Sadece onlar değil, ama özellikle politik yelpazenin sağ tarafından, işler keskinleştiriliyor, polemige dönüştürülüyor ve hatta bazen yalan söyleniyor. Birçok mültecinin iltica için meşru sebepleri reddediliyor, bunun üzerine, onlara karşı önyargılar çoğaltılıyor.

Refah tehdidi olan mülteciler

İrkçi ve Müslüman düşmanlığının yanı sıra, her şeyden önce mültecilere karşı kullanılan yabancıların alman ekonomisinden hak etmedikleri halde elde ettikleri çıkar (Almanca: Wohlstandschauvinistisch) düşünceleri. Onlar direkt olarak Almanya'da yalnızca yerel sosyal sistemlerini kullanmak için geldikleri ve böylelikle alman refahını tehlikeye atmakla suçlanıyorlar. Mathias Brodtkorb'un belirttiği gibi, bu ulusal ekonomik sömürü düşüncesi

(Wohlstandschauvinismus), "halkın günlük düşüncesinin en önemli arayüzü" ve "kamusal sağ görüş söyleminin merkezinde" dir.[2]

Böyle bir görüş - ve bu nedenle sağcı tutumlara duyarlılık - özellikle kaçış ve iltica geçmişleri büyük ölçüde bilinmediğinde ve küreselleşmiş bir dünyanın birbirine bağlılığı hafife alındığında çok iyi anlaşılıyor. Yani mültecilerin aşağılanması nedenleri sorgulandığında, esas olarak kaçış hareketlerinin arka planı ile ilgili bilgi veya yanlış varsayımların yokluğunda aranmaları gerekir.

Kamu tartışmalarında belirleyici bir konu olan mülteci göçü

Her şeyden önce, son yıllarda hiçbir konunun kamu ve siyasi tartışması Avrupa'ya mülteci göçü kadar güçlü bir şekilde şekillendirmediği dikkat çekmektedir. Odak noktası her zaman Avrupa'ya da Almanya'ya sayıca göç ve bunların (korkulan) etkileri üzerinedir. Halbuki mültecilerin sadece birkaçı, Avrupa sınır güvenliği ve denizdeki sınırlı kurtarma nedeniyle giderek daha fazla ölümcül olan Avrupa'ya uzun ve tehlikeli bir yol almak için mali ve fiziksel imkanlara sahiptir. [3] Kaçmak zorunda kalan insanların çoğu kendi ülkeleri içerisinde veya komşu ülkelere kaçırmaktadırlar. 2017 yılında dünya çapında kaydedilen mültecilerin yaklaşık yüzde 85'i gelişmekte olan ülkelerde, Avrupa Birliği ülkelerinde ise yüzde beşin altında yaşamaktadır. [4]

Dünya çapında savaşlar ve çatışmalar arttı

Giderek daha fazla insanın kaçmak zorunda kaldığı sorusunu yanıtlamaya gelince, dünya çapında artan savaşlar ve çatışmalar vurgulanıyor - Suriye, Irak, Afganistan ve Ukrayna en iyi bilinen örneklerdir. Ancak Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Güney Sudan, Pakistan, Orta Afrika Cumhuriyeti, Nijerya, Myanmar, Mali, Yemen, Libya, Burundi, Fildişi Sahili ve Kırgızistan'daki mevcut çatışmalar daha az duyuluyor. [5]

Her şeyden önce, yoksulluk ve doğanın yok edilmesi gittikçe daha fazla insanı kaçırmaya zorluyor

Yukarıda belirtilen ülkelerden savaş mültecileri sığınılan toplumlarda büyük ölçüde kabul edilirken, batı, merkez ve Doğu Afrika'nın Avrupalı sığınmacıları ekonomi mülteciler olarak küçümseniyorlar. Halbuki onlar, batı dünyasında sorumlu olduğu kaçış sebeplerinden dolayı kaçırmaya mecbur bırakılan insanlar.

Bu menşe ülkeler, 20. yüzyılda sömürge devletleri geri çekildikten sonra kolonileşmenin zararlarından hiç bir zaman kurtulmamış ve hala yoksullaşan ve politik olarak dengesiz olan eski Avrupa ülkeleri kolonileridir. Sonuç olarak, insani gelişmelerde araka sıralardalar.

Buna ek olarak, sanayileşmiş ülkeler ile "Üçüncü Dünya" ülkeleri arasındaki ilişki yeni bir sömürgecilik biçimiyle şekilleniyor. Bu şekilde, zengin ülkeler, fakir ülkelerin mali kaynakları finans ve mal piyasalarının yanı sıra

mineral kaynakları üzerinde kontrolünü ele alıyor. Sonuçlar, nüfusun daha da yoksullaşması, devam eden mevcudiyetin yanı sıra siyasi dengesizlik ve çatışmaların artması ve hızla ilerleyen bir çevresel yıkımdır. Sonuç olarak, bu ülkelerdeki yaşam koşulları kötüleşmeye devam ediyor ve insanlar kaçırmaya mecbur bırakılıyorlar. Bu nedenle, yeni kaçış eğilimleri, Stephan Lessenich'e göre, "negatif etkilerin dünyanın daha yoksul, az gelişmiş bölgelerindeki ülkeler ve insanlar üzerindeki dışa aktarılması" dışsallaşma toplumumuzun doğrudan bir sonucudur. [6]

Kaçış hepimizi ilgilendiriyor

Bu bulgular, kaçma nedenlerini şiddetlendiren yaşam tarzımız olduğunu açıkça ortaya koymaktadır; çünkü "[biz] imkânlarımızın üzerinde yaşamıyoruz - başkalarının imkânları üzerinde yaşıyoruz", bu yüzden "herkes bu "elde var sıfır oyunda" sorumlu bir aktör ve oyunun kaybedenleri 'de artık kapılarımızı tıklıyorlar." [7]

Bu bulgular ışığında, ulusal ekonomik sömürü düşüncesi saçma görünüyor; diğer insanların pahasına yaşayan biziz - tam tersi değil.

Ne olursa olsun, Avrupalılar olarak insan hakları, dayanışma ve destek taahhüdü ve insan yaşamına saygı içeren değerlere bağlıyız.[8] Bu tek başına mültecilerle bir Avrupalı olarak dayanışma göstermek için yeterli olmalıdır.

Fukushima örneğinin de gösterdiği gibi, kendimiz düşündüğümüzden daha hızlı

mülteci olabileceğimizi de unutmamalıyız. 2011 yılında çok gelişmiş Japonya'da bir nükleer felaket meydana geldiğinde, 150.000 kişi aniden evlerini terk etmek zorunda kaldı.[9]

Son olarak, mültecilerle nasıl başa çıkacağımız sorusu aynı zamanda ne tür bir dünyada yaşamak istediğimizin sorusudur:

herhangi bir kökene sahip insanların birbirini desteklediği bir dünyada ya da herkesin öncelikli olarak kendi isteklerini düşündüğü, egosantrik bir dünyada mı?

Alexander Dexbach

"İltica ve Mülteciler" in hakkında ki sloganlar

"Mülteciler toplumun bölünmesinden sorumlu!"

Mülteciler değil, onlarla karşı olan muamele toplumu böler - özellikle de onların kabul edilip edilmeme konusundaki fikir ayrılığı. Çoğu insan mültecilerin kabulünü desteklemektedir ve entegrasyonlarının başarılı olacağından emindir.

Ancak güvensiz ve göçten korkan birçok insan da var. Sağcı politikacılar bu korkuyu mültecilerin tehlikeli olduğunu ve ülkemize zarar verdiğini iddia ederek kullanıyorlar. Tek taraflı olarak rapor ediyorlar ve hatta konumlarını güçlendirmek için yalan yayıyorlar. Almanya'ya sığınma hakkı, ana yasanın 16a maddesinde belirtilen ve bu nedenle pazarlık konusu olmayan temel bir haktır.

Mülteciler toplumun bölünmesinden en az sorumludurlar; savaş, terör, zulüm ve yoksulluktan kaçtılar ve sadece güvenlik içinde yaşamak istiyorlar.

"Çoğu mülteci ekonomik olarak gelişmek için Avrupa'ya geliyor."

Savaş ve zulüm dışında birçok insan açlık, yoksulluk ve umutsuzluktan kaçıyor. Bunlara genellikle "ekonomik mülteci" denir. Bununla birlikte, bu insanlar akıllı telefonlar ve büyük arabalar satın almak için Avrupa'ya uzun ve tehlikeli bir yolculuk yapmıyorlar, ancak kendi ülkelerinde sefaletten kaçmak ve sık sık orada kalan ailelerini desteklemek için.

Bu insanların kaçtığı ülkelerin çoğunun fakir olması gerekmez. Verimli bir yapıya ve birçok mineral kaynağa sahiptirler. Bununla birlikte, bu kaynaklar genellikle sanayileşmiş uluslar tarafından haksız şartlarda elde edilmektedir, böylece yerel nüfusun yaşamak için fazla bir şeyleri kalmamıştır.

Ve büyük ölçüde sanayileşmiş ulusların neden olduğu iklim değişikliği, çevrenin yok olmasına ve dolayısıyla bu ülkelerdeki yaşam koşullarında önemli bir bozulmaya yol açmaktadır. Sanayileşmiş ülkeler bundan dolayı kaçış hareketlerinden sorumludur.

"Mülteciler geldikleri ülkede kalmalı."

Almanya'ya mülteciler için neredeyse hiçbir yasal doğrudan göç yolu bulunmadığından, mevcut AB düzenlemeleri bu insanların kaçınılmaz olarak Akdeniz ülkeleri üzerinden Avrupa'ya geldikleri ve bu varış ülkelerine ilticaya başvuru yapmak zorunda oldukları anlamına gelmektedir.

Bu düzenlemeler, İtalya, Yunanistan ve İspanya'nın, onları zorlayan mülteci hareketlerinin yükünü taşıdığı anlamına geliyor. Bu nedenle, Avrupa'ya gelen mültecilerin kabulü ve dağıtımı için bir Avrupa düzenlemesine acilen ihtiyaç vardır. Mantıklı öneriler var, ancak bazı Avrupa ülkeleri yıllardır onları reddediyor.

Avrupa Birliği ülkelerinde yaklaşık 510 milyon insan yaşıyor. 2017 yılında dünyada kaçan yaklaşık 69 milyon insandan sadece 2,6 milyonu Avrupa'ya gitti. Mültecilerin yüksek sayısı bu anlam ilk olarak AB'deki ülkeler arasındaki çözülebilecek bir dağıtım sorunudur.

"Mülteciler burada kalabilmek için, belgelerde sahtecilik yapıyorlar!"

5

Kesin sahtecilik sayısı elbette bilinmiyor. Tabii ki, yasal olarak (neredeyse) her yere seyahat etmelerine izin veren bir ülkede yaşayan insanların sınırları geçmek için kağıtlarda sahtecilik için bir nedenleri yoktur.

İltica başvurusunun ümitsiz olduğu bazı insanlar için durum farklıdır çünkü "güvenli menşe ülkeden" gelirler veya sınırı yasal olarak insan onuruna saygı duyan bir ülkeye geçemezler. Ancak, az sayıda insan suç işlemek için belgelerde sahtecilik yapıyor.

Kişisel bilgilerin yanlış verilmesi: Bazı ülkelerde, çocuklar belirli önemli tarihlerde kayıtlıdır, bu da birçok kişinin doğum günü olarak belirli bir güne (örneğin 1 Ocak veya 1 Temmuz) girdiği anlamına gelir. Bunların "sahte" olduğu görüşü yanlıştır.

"Mülteciler anavatanlarında savaşmalı ve onları yeniden inşa etmeli."

Şu anda dünyanın birçok bölgesinde meydana gelen silahlı çatışmalar, silah altındaki genç erkeklerin çoğunun zorla el konulduğu geleneksel savaşlarla karşılaştırılmaz.

Nispeten çok sayıda örneğin, Suriye'den gelen mülteciler Suriye ordusunda zorunlu hizmetten kaçıyorlar. Kiminle / kime karşı savaşılması gerektiği sorusunun cevabı kolay değildir.

Mültecilerin çoğu savaşan tarafların hiçbirine sempati duymuyor, çünkü bunlar genellikle üçüncü tarafların çıkarlarını temsil ediyor. Kaçıyorlar çünkü sessiz yaşıyorlar, sivil yaşıyorlar ve ikna

olmadıkları bir şey için hayatlarını vermek istemiyorlar. Genellikle uluslararası kurallara uymayan bu savaşlarda sivil nüfus korunmuyor.

"Neden Almanya'yı eleştiriyorlar? Burada yaşayabileceklerine minnettar olmalılar. Eğer beğenmiyorsa, ülkelerine geri dönmeliler. "

Özgür bir toplumda yaşadığımız için herkesin eleştiri yapma hakkı vardır. Bu temel üzerinde içerikler hakkında tartışılabilir. Sizi rahatsız eden şeyleri eleştirmek, yine de burada yaşamayı sevmediğiniz anlamına gelmez.

Örneğin, bir oyuncuyu veya kulüp kurulunu eleştiren bir futbol taraftarı hala en sevdiği kulübün hayranı olmaya devam eder.

Birisi burada doğmadığı veya ebeveynleri başka bir ülkeden geldiği için ifade özgürlüğünden feragat edilmez. Tam tersi: Neden burada doğmuş biri göçmenlik geçmişi olan birinden daha fazla yaşama ve eleştirme hakkına sahip olmalı?

Antisemitizm

Antisemitizm nedir?

Antisemitizm, insanlığın gerçek veya kurgusal sorunlar hakkında bir açıklama olarak sunulan fenomendir. Bu sorunların sorumlusu olarak Yahudileri suçlanıyor. Yahudiler ve Yahudi olarak algılanan insanlar ve nesnelere, bu nedenle antisemitizm düşünceli insanlar için tehdit teşkil ediyor. Buda Yahudilere veya Yahudi olarak algılanan insanlara ve nesnelere karşı nefrete ve şiddete yol açabiliyor. Antisemitik tutumlar çoğu zaman radikal ideolojinin bir parçası olabiliyor.

Günümüzde, Almanya'daki Yahudi yaşamının şiddet ve dışlanma korkusu olmadan var olabilmesi için antisemitizm ile mücadelede devlet ve devlet dışı girişimler ve çabalar var.

"Antisemitist" terimi, 19. yüzyılda kendisi ve benzer düşünen insanlar için olumlu bir tanım olarak tanıtılan ve Yahudiliğin reddedilmesini arzulanan bir tutum olarak ilan eden, Alman gazeteci Wilhelm Marr'a dayanıyor. Aynı düşünce bugünün Nazilerde de görülebilir; onların bir sloganı: "Almanya'yı seven, antisemitist 'dir".[1] Kelimenin kendisi çok açık değil. Bu kelime sami dil köküne dayanıyor bu, İbranice ve Arapça'ya ek olarak örneğin Malta'yı da içerir. Yalnız, antisemitizm 'den bahsedildiğinde her zaman Yahudiler kastediliyor.

20 Eylül 2017'de, federal hükümet, International Holocaust Remembrance (Uluslararası Holokost Anma İttifakı) -

IHRA'nın çalışma tanımını kabul etmeye karar verdi. Kısa versiyonu:

"Antisemitizm, Yahudileri belirli algılama biçimidir, onlara karşı nefret ile ifade edilebilen. Antisemitizm, Yahudilere ya da Yahudi olmayan kişilere ve / veya mülklerine, ayrıca Yahudi cemaat kurumlarına ya da dini kurumlara karşı sözler veya fillerdir."[2]

Eskiden ve günümüzde Antisemitizm

Antisemitizm yeni bir fenomen değildir, ancak Avrupa'da orta çağ 'da zaten yaygındı ve o zamandan beri sürekli olarak değiştirildi ve mevcut gelişmelere uyarlandı. Antijudaizmus - Hristiyan görüşünden kaynaklı Yahudi düşmanlığına göre Yahudiler Mesih'i öldürmekle suçlandı.

Buda özellikle geç orta çağlarda, Yahudi inancının sahip olanlara karşı çok fazla şiddete neden oldu. O zamanlar 'da, Yahudiler sık sık Hristiyanlığa geçerek zulümlerden kaçmaya çalışmışlardı. Çoğu zaman gönüllü olarak dinini değiştirmediler, buna zorlandılar. Ancak, 19. yüzyılda ırksal antisemitizm 'in ortaya çıkması ile, bu imkânı 'da kaybettiler. Yahudiliğe aidiyet o zamandan itibaren inanç olarak değil bir ırk olarak tanımlandı. Halk için bu, Yahudi kimliğinde mahkum kalmak anlamına geliyordu. Yahudi dininin ırka yorumlanması, nasyonal sosyalistlerin (1933-45) soykırım için gerekçeli bir sebep oldu.

Günümüzdeki antisemitizmde eski Antijudaismus ve ırkçı antisemitizm düşünceleri bulunmaktadır, ancak dini köklerini büyük ölçüde çözülmüştür. Aktüel formun merkezinde komplo fantezileri var. Bu fanteziler, Yahudileri dünyayı yönetmek için gizlice komplo kurmakla suçluyor.

1948'de İsrail'in kurulmasıyla - Yahudilerin Nazi döneminden sonra, aynı devlette antisemitik tehdidi olmadan kendi belirlediği bir yaşamın mümkün olduğu bir vatan bulduklarında - İsrail antisemitizm ortaya çıktı. İsrail devletine "eleştiri", antisemitik önyargılarının bir örtüsü olarak sık sık İsrail antisemitizm kullanılıyor (aşağıdaki 3D-teste bakınız).

Ne kadar antisemitizm var?

Antisemitizm, günümüzde Almanya'da eskisinden çok daha az açıkça gösteriliyor. Açık bir şekilde Antisemitik ifadeler, neyse ki günümüzde toplumsal olarak kınanıyor. Bununla birlikte, son zamanlarda yapılan araştırmalar 'da [3], antisemitik eylemlerin sık olmaması fakat daha çekinmeden ve tereddüdüz yapıldığını göstermiştir.

Bunlar, İnternet'in sanal dünyalarında hem mobbing hem de sokak saldırılarının yanı sıra antisemitik nefret söylemleridir. Alman Yahudileri için Almanya'daki durum giderek güvensizleşiyor. Bunun yanı sıra, antisemitizm, günümüzde kendisini, örneğin İsrail devletinin eleştirisinde, kodlarda veya dolaylı olarak, dolambaçlarla görünmektedir .

Ayrıca, antisemitik tutumlar yalnızca politik yelpazenin en sağında bulunmaz. Araştırmalar İstisnasız antisemitizmin her yerde gerçekleştiğini gösteriyor: bütün siyasette ve sosyal sınıflarda; İnançsız insanlar arasında olduğu gibi inançlı olanlar arasında da [4] antisemitik düşünce tarzı hiçbir şekilde ortadan

kaybolmadı; Ayrıca, antisemitizm içermeyen bir sosyal ortam yoktur - veya Hannah Arendt'in bir keresinde söylediği gibi: "Antisemitizmden, kişi yalnızca ayda güvencedir." [5]

Antisemitizm ve İsrail'e eleştiri

İsrail antisemitizm ile İsrail'in siyaset eleştirisi arasındaki ayırım çok tartışılıyor. Artık, sosyal bilimlerde bu sınırın nerede olduğu konusunda geniş bir fikir birliği var. Bir tür hızlı test olarak antisemitizm hakkında 3D-test [6] öneriliyor. İsrail'in yetkisizleştirildiğinde ve şeytanlaştırıldığında veya çifte standartlara tabi tutulması, yani diğer ülkelerden farklı olarak değerlendirilmesi durumunda, yapılan eleştiriler, İsrail siyasetinin eleştirisi olarak değil, İsrail antisemitizm olarak sınıflandırılmalıdır. İsrail antisemitizmin nerede başladığına dair ayrıntılı açıklamalar IHRA'nın genişletilmiş tanımında bulunabilir. [7] Antisemitik İfadeler ve eylemler, örneğin, ırkçı antisemitizm'in geleneksel imajları İsrail Devleti'ne devredildiğinde, Yahudiler kendi milli kaderini tayin etme haklarından mahrum

birakıldıklarında veya İsrail politikasından sorumlu tutulduklarında. Antisemitizm Stammtisch sloganlarında da ortaya çıkan toplumsal bir sosyal sorundur. Tam da bu nedenle antisemitik ifadelerle karşı gelmek,

demokratik beraberlik için önemlidir.

Florian Eisheuer, Viet Hoang

– Amadeu Antonio Stiftung

Antisemitizm ile ilgili Sloganlar

"Yahudiler dünyayı kontrol ediyor!"

Bu tipik bir komplo teorisidir. Dünya karmaşık, bazen haksız ve çelişkilerle dolu. Komplo teorileri dünyayı yönetilebilir hale getirir ve takipçilerine dayanak olur. Dünyanın kararlı ve kapsamlı bir yorumunu yapmanın yanı sıra iyiyle kötüye de açık roller sunarlar. Pek çok komplo teorisi, gizli bir grup insanın dünya nüfusunu hileli olarak kontrol etme ve sömürme planını takip ettiği varsayımına dayanmaktadır.

Antisemitizm'de bu iddia edilen komplocular Yahudi olarak tanımlanıyor. Tüm yanlış anlaşılan olaylar, rahatsız edici gelişmeler ve karmaşık ilişkiler, kolaylaştırarak ve genelleştirerek "Yahudiler" e atfediliyor. Yahudi dünyası komplosunun efsanesi yaygındır, bazen farklı tanımlamalar ve düşmanlar gösterilmekte. "Finansal sermaye" veya "finansal seçkinler" genellikle bir kod işlevi görür ve: "Zengin Yahudiler dünyayı kontrol eder!" anlamına gelir.

9

"İsrail'e karşı hiçbir şey söylenemiyor, aksi takdirde bir Antisemitistsin!"

Orta Doğu'daki çatışma ile ilgili olarak, İsrail hükümetini antisemitist olarak yargılanmadan, kritize edememe düşüncesi duyulmaktadır. İsrail ile Filistin arasındaki anlaşmazlık kolay bir konu değil. Ne yazık ki, İsrail hakkındaki eleştirilerin altında antisemit önyargılar saklanıyor.

Eleştiri ve kınama (önyargı veya antipati) arasındaki farkı tanımak için, Avrupa Birliği'nin antisemitizm'in çalışma tanımına incelemede yarar var. Bu, antisemitizm araştırmalarında genel fikir birliği olarak kabul edilir. İsrail'le ilgili bir açıklama şu durumlarda antisemitik'tir:

- Yahudi halkının özgür iradesi reddedildiğinde;
- İsrail hükümetinin davranışları çifte standartlara ve diğer ülkelerden farklı olarak değerlendirildiğinde. Örneğin İsrail hükümetinin politikası, nasyonal sosyalistlerin politikası ile karşılaştırıldığında;

- Tüm Yahudiler, İsrail hükümetinin eylemlerinden toplu olarak sorumlu tutulduğunda. Yorum bu işaretlerden birini içeriyorsa, söz konusu bir eleştiri değil, antisemitizmdir.

"Nazi benzetmelerinin bir sonu olmalı!"

Bunu sonlandırma arzusu yarım asırdan fazla bir süredir dile getiriliyor. "Yeterince ödedik!" Ya da "1945'ten sonra doğdum, dünyaya hiçbir şey borçlu değilim!" Gibi sözler hala alman tarihinde, özellikle de nasyonal sosyalizm ile ilgili günümüzde standart repertuarın bir parçasıdır.

Üstelik kimse bugünün neslinin soykırım için suçlu olduğunu söylemiyor. Günümüzde yaşayan katilerin sayısı gidice azalıyor. 1945'ten sonra doğan insanlar için, suçluluk değil, bir toplumun tarihi sorumluluğu söz konusu: tarihin tekerrür etmemesi için. Ne daha fazlası nede daha azı.

Yaygın olarak kullanılan "Nazikeule" terim karşıdakinin, boş argümanlar öne sürdüğünü ve tartışmaya acık olamamaya suçluyor. Bununla, asıl noktaya, tarihsel sorumluluğa odaklanılmaması için oyalyor. Bu, iletişimi daha da zorlaştırıyor, çünkü karşı taraf önce "Nazikeule" suçlamalarından kurtulması ve kendilerini haklı çıkarması bekleniyor. Bu sonlandırma talebi artık tarihsel anılarının olmaması gerektiği anlamına gelirse, bu hayatta kalanların - mağdurların - ve onların soylarına karşı bir tokattır.

"İsrail var olmayı hak etmiyor!"

Antisemitizm ile İsrail siyasetinin eleştirisi arasında ayırım yapmanın en kompakt aracı 3D testi. İsrail:

- yetkisizleştirildiğinde (yani: var olma hakkı alınması),
- şeytanlaştırıldığında (yani: duygu dolu şeytanlaştırılması) veya
- çifte standartlarla değerlendirildiğinde (yani: diğer ülkelerin ölçülmediği başka ölçülere göre değerlendirildiğinde),
- zaman büyük olasılıkla söz konusu antisemitizm.

Sadece bu ülkenin var olma hakkının tartışılması, İsrail'e ne kadar farklı davranıldığını gösteriyor.

İsrail Devleti'nin varlığını sorgulamak için çeşitli stratejiler var. Neredeyse hepsi yanlış varsayımlara dayanıyor. Örneğin, İsrail'in yasadışı bir şekilde kurulduğu ve bunun ırkçı bir "apartheid devlet" olduğu iddia ediliyor. Ancak doğru olan, devletin kuruluşunun uluslararası standartlara uygun olduğu ve İsrail'in çok kültürlü bir demokrasiye sahip olduğu.

"Yahudiler Almanya'ya ait değil!"

Yahudiler aslında "gerçek" almanlar değiller varsayımı nadiren açıkça ifade edilir, ancak birçok akıllarda vardır.

Yahudilerin Alman olamadığı düşüncesi 19. yüzyıla dayanıyor. Bir "Alman milleti" düşüncesi oluşturulduğunda, Yahudi olan her şey "Alman" karşıtı olarak algılandı.

En geç nasyonal sosyalizm 'inde, çoğu insanın zihninde tamamen birbiriyle uyuşmayan beraberlik resmi yerleşti. Ancak Yahudiler almanın şimdiki bölgesinde her zaman yaşamıştır, onlar alman tarihine, politikasına ve kültürüne büyük katkıda bulunmuşlardır. Oktoberfest'tin bavyera'ya veya alexanderplatz'ın berlin'e ait olduğu gibi Yahudilik Almanya'ya aittir.

Roman Karşıtlığı

Roman karşıtlığı ne anlama geliyor?

Yüzyıllar boyunca, sinti ve roman [1] "çingene" adıyla damgalanmış, küçük görülmüş ve zulüm maruz kalmışlardır. Bu terim, yüzyıllar boyunca ırkçı suçlamalardan kalıplaşan düşman resmine ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. Bu spesifik guruba yönelik insan düşmanlığı günümüzde roman karşıtlığı olarak adlandırılıyor.

"Roman Karşıtlığına" terimi ve alternatif terimler

Bugün bildiğimiz bu terimin ilk kullanımı 1920'lerde devrim sonrası rusya'dan geliyor.[2] Almanya'da "Roman Karşıtlığı" terimi ilk olarak 1980'lerde Sinti ve Romanın sivil haklar hareketi ortamında ve 1990'ların sonlarından bu yana giderek bilimde ortaya çıkmıştır. Bu arada, kamu kullanımında da giderek daha fazla kullanılmaktadır. Bununla birlikte, "Roman Karşıtlığı" tartışmalı bir terim olmaya devam etmektedir.[3]

Ana zayıf nokta, "Roman Karşıtlığı" teriminin de ırkçı yargısı olan "Çingene" terimi yeniden üretmesi ve yaralanmaların ve travmanın bu şekilde hayatta kalabilmesidir. Bu nedenle, diğer fakat daha az kullanılan alternatif terimler dolaşımdadır örneğin, Antiromaizm veya Gadjé ırkçılığı. Her iki alternatif terim de "Çingene" damgasının dilsel çoğalmasını önlemeye yöneliktir. "Antiromaizm" terimi etkilenenlere odaklanırken, "gadjé" terimi ile "gadjé ırkçılığı" terimi, Roman olmayanları

belirtmek için kullanılan Romanca dilinden (Sinti ve Romanın dili) bir kelime içerir. Bu yolla, Sinti ve Romanın dışlanmasının hâkim veya çoğunluk toplumunun insan ve kurumlarından geldiği dilsel olarak belirtilmelidir.[4] "Roman Karşıtlığı" terimi de Sinti ve Roma'ya karşı ırkçılığın yabancı ve düşman imajı "Çingene" temelli olduğunu açıkça ortaya koymayı amaçlayan bu temel varsayımı temel almaktadır.

Hangi terimi kullandığımızı veya tercih ettiğimize bakılmaksızın, aşağıdakiler geçerlidir: Antiziganizm ya da örneğin Gadjé ırkçılığı, bugüne kadar hem Sintinin hem de Romanın bölünmez temel ve insan haklarını kullanmasını engelleyen bir güç dengesidir.[5]

Tanım

Eine häufig benutzte Arbeitsdefinition des Begriffs „Antiziganismus“ wurde von der Allianz gegen Antiziganismus – einem Zusammenschluss vieler europäischer Organisationen – erarbeitet. Demnach ist Antiziganismus ein über mehrere Jahrhunderte etablierter „Rassismus gegenüber sozialen Gruppen, die mit dem Stigma „Zigeuner“ belegt wurden. Antiziganismus bezeichnet nach dieser Definition feindselige Einstellungen gegenüber Personen aufgrund ihrer tatsächlichen oder wahrgenommenen Zugehörigkeit zur Gruppe der Sinti_ze und Rom_nja (oder abwertend im alltäglichen

Sprachgebrauch auch „Zigeuner“), die als eine in sich einheitliche (d.h. homogene) Gruppe von der Mehrheit unterschieden werden könne. Allen Mitgliedern dieser von außen definierten Gruppe werden bestimmte Eigenschaften zugeschrieben (Vorurteile). Zudem resultieren für die Betroffenen aus dieser Behauptung einer „Andersartigkeit“ auch Benachteiligungen im täglichen Leben und mitunter sogar unmittelbare körperliche und pogromartige Gewalt.[6] "Roman Karşıtlığı" teriminin sıkça kullanılan bir tanımı, birleşmiş Avrupalı organizasyonlardan oluşan Roman Karşıtlığına karşı birliği tarafından belirlenmiş. Ona göre, Roman Karşıtlığı, "birkaç yüzyıl boyunca kurulan "Çingene" damgalamasıyla kurulan sosyal gruplara karşı ırkçılıktır." Bu tanıma göre, antigypsi, Sinti ve Roma grubuna ait gerçek veya algılanan (veya günlük gündelikte aşağılayıcı bir şekilde "çingeneler") grubuna ait gerçek veya algılanan insanlara karşı düşmanca tutumlara atıfta bulunur; Bazı özellikler bu harici olarak tanımlanan grubun tüm üyelerine atfedilir (önyargılar). Ayrıca, etkilenenler için bu "farklılık" iddiası günlük yaşamda dezavantajlara ve hatta bazen fiziksel ve pogrom benzeri şiddete neden olur.[6]

Etki ve sonuçları

Çok sayıda çalışma Sinti ve Romanın Avrupa'daki en popüler olmayan nüfus grupları arasında olduğunu göstermiştir. Almanya'da da Sinti ve Romanın

reddedilmesi, endişe verici derecede yüksek bir seviyede sabit kalmaktadır.[7] Günümüzün yaygın Antiziganizm sadece bireysel önyargı ve tutumlarda değil, aynı zamanda yapısal ayrımcılıkta da kendini göstermektedir. [8] Sinti ve Roman, Antiziganizm nitelikleri nedeniyle günlük yaşamın suç, entegre edilememesi, Refah devleti istismarı gibi dezavantajdan orantısız olarak etkileniyor: Eğitim ve sağlık sisteminde olduğu gibi iş piyasasında da antiziganizm birçok Sinti ve Romanın yaşamı üzerinde olumsuz bir etkisi olduğu açıktır.

Sinti ve Romanın sosyal yaşama eşit katılımının önündeki başlıca engelin antiziganizm olduğunu vurgulamak önemlidir. Bununla birlikte, genellikle düzenli buluşmalarda ve medya söyleminde, Sinti veya Romanın "kültürünün" hiç bir şekilde bütünleşememelerinden ve sonuç olarak dışlama için suçlanmasından kendileri sorumlu olduğu söylenir. Çatışma ortaya çıktığında, sosyal sorunların etnikleştirilmemesi veya kültürelleşmemesi çok önemlidir. Çünkü insanların sosyal eylemleri ancak belirli bir durumdan anlaşılabilir. Tabii ki, bu aynı zamanda Sinti ve Romanın için de geçerlidir - sonuçta, diğer tüm insanlar gibi bireysel ve farklılar.

Antiziganizm ayrımcılığın bir başka sonucu da Sinti ve Romanın kendilerini genellikle görünmez kılmasıdır. Örneğin, birçok Yugoslav Romanın 1970'lerden beri Almanya'ya işçi göçmeni olarak gelmiş ve

Almanya'da yeniden damgalanma korkusu nedeniyle Roman topluluğuna olan ilişkilerini gizlemiştir. [9] Görünmezlik, olası eşit olmayan muameleden kaçınmak için yaygın bir stratejidir. Bu da başka bir sorun yaratır: Sinti ve Romanın başarılı biyografileri genellikle algılanmaz ve "göz ardı edilir". Bu nedenle Sinti ve Roman hakkındaki olumsuz

klışelere daha gerçekçi ve olumlu görüntülerle karşı koymak önemlidir. Sonuçta, Sinti ve Romanlar diğer insanlar gibi bireysel ve farklı.

Tobias Neuburger

Antiziganizm ile ilgili Sloganlar

"Sinti ve Romanlar fakirdir ve sadece sosyal yardımlar almak için bize gelirler."

Tabii ki, tüm Sinti veya Romanlar fakir değil. Nüfusun ortalamasına kıyasla daha fakir Sinti veya Romanlar varsa, bu onların toplumdaki ayrımcılığını gösterir. Onların örneğin iyi okul nitelikleri, eğitim veya iş bulmaları daha zor.

Sinti'nin "bize gelmesi" bile gerekmiyor, çünkü 600 yıldır burada yaşıyorlar ve sosyal yardımlar da dahil olmak üzere diğer tüm Almanlarla aynı haklara sahip alman vatandaşlarıdır. 14

Romaların arasında, ataları 19. yüzyılın başlarında göç eden alman vatandaşları da var. Diğer romanlar daha sonra bize geldi: 1960'larda "misafir işçi" olarak, 1990'larda eski Yugoslavya'dan mülteci olarak yada 2000'lerde çeşitli Avrupa ülkelerinden göçmen olarak.

Birçoğu kendi ülkelerindeki kitlesel ayrımcılık nedeniyle artık herhangi bir perspektif görme dililer. Almanya'da sosyal yardımlar sömürüyorlar, bunun aksine ana yasanın, Avrupa İnsan Hakları sözleşmesi veya Avrupa temel hakları sözleşmesinde onlara verilen haklardan yararlanmaktadırlar.

"Sinti ve Romanlar sınır dışı edilmeli!"

Alman Sinti ve Roma, Almanya'da tanınmış bir ulusal azınlıktır. Alman vatandaşları olarak sınır dışı edilemezler. Ayrıca, devlet, Ulusal Azınlıkların Korunmasına İlişkin Avrupa sözleşmesi ile bu grubu özellikle korumakla yükümlüdür.

Buna ek olarak, Roma bizimle Almanya'da ekonominin inşasına yardımcı olan "misafir işçiler" olarak yaşıyorlar. Onlar da Almanya'nın doğal bir parçası, burada yerli oldular ve sınır dışı edilemezler.

1990'lardan beri hala romanlar Yugoslavya'dan sonra kurulan ülkelere kaçmışlardır. Orada ırk ayrımcılığına maruz kaldılar. Birçoğu için, kendi ülkelerinde haysiyetle yaşamak mümkün değildi - bu yüzden Almanya'da ve diğer ülkelere koruma ve iltica talebinde bulundular.

Romanlar yakın geçmişte çeşitli güneydoğu Avrupa ülkelerinden Almanya'ya göç etmişlerdir. Burada da yakından bakmak zorundasınız. Romanlar, Romanya ve Bulgaristan'dan başka insanlar gibi, AB vatandaşları olarak haklarını kullanıyorlar: onlarında Almanya'da çalışma ve yaşama hakları var.

Yukarıdaki örnekler tek başına sınır dışı edilmekle ilgili taleplerinin basitleştirmeler olduğunu göstermektedir.

"İyi insanlar işe gidiyor, ama Romanlar şehirlerimizde dileniyor!"

Bu slogan ayrımcılık yapıyor çünkü tüm romanların çalışmak istemediğini ve dilendiğini varsayıyor. Tabii ki durum böyle değil. Genel halkın çoğunluğu için geçerli olan hususlar romanlar içinde geçerlidir: İş yaşamlarının önemli bir parçasıdır ve birçoğu için işsizlik utanç verici bir durumdur. Ve insanlar dilendiğinde, bu gönüllü bir karar değildir. Romanlar ile ilgili, dilenmenin kültürlerinin bir parçası olduğu yanlış iddia edilmektedir.

İşsizlik veya yoksulluk tüm azınlığın kültürel bir özelliği değildir. Romanlar işsizlikten diğer insanlardan daha fazla etkileniyorsa, sosyal nedenlerin sorgulanması gerekir. Yüzyıllar boyunca Roma ve Sinti ötekileştirildi, ayrımcılığa uğradı ve hatta zulüm gördü. Bu dışlanma, eğitim sistemindeki ve dolayısıyla yoksulluğun ve iş dünyasındaki az fırsatın, dezavantajın nedeni değildir.

15

"Çalıyorlar, dolandırıyorlar ve soyuyorlar ... "Çingeneler" benim için sadece suçlu!"

Bu slogan ayrımcıdır çünkü "çingene" terimi Sinti veya Romanların çoğu tarafından aşağılayıcı bir hakaret olarak reddedilir. Bu küfürlü terim, bu azınlıkların mensuplarını suçlular olarak aşağılamak için kullanıldı – buda uzun bir geçmişi olan bir önyargı.

Naziler bu basmakalıbı yüz binlerce Sinti ve Roman'lari "suçlu çingeneler" olarak zulüm etmek ve öldürmek için kullandılar. Yanlışlıkla doğası gereği suçlu olmakla suçlandıkları için Sinti ve Roma, kademeli ve programlı soykırımın kurbanı oldular.

1945'ten sonra bu önyargı Alman savaş sonrası toplumunda işlenen suçları suçsuz göstermek için kullanıldı. Örneğin, 1956 tarihli bir kararda Federal Adalet Divanı, Sinti ve Romanların "özellikle hırsızlık ve sahtekarlık suçlarına" yatkın olduklarını iddia etti. Alman Federal Yargıtayı 2016 yılında, yani sadece altmış yıl sonra bu skandal kararı için özür diledi.

"Sinti ve Roma endişesiz yaşıyor ve güne kaygısız başlıyorlar..."

Sinti ve Roma'nın günü endişesiz, özgürce ve kaygısız yaşayacakları Avrupa çapında yaygın bir klişedir. 19. yüzyılın romantik sanatından geliyor. Ancak bugün bile bu klişe pop kültüründe hala popüler bir motif.

Örneğin, 2010'da Shakiranin yayınlanan "Gypsy" şarkısında, şarkıcı Roma ve Sinti hakkında romantik klişelerden bahsediyor: onlar anlaşmalar yapmayan, kimseye kendini adamayan ve hayatın tadını çıkartan özgür insanlar - bu başarılı sarkıcının olanların mesajı.

Görünüşte olumlu olan bu atıflar, ilk bakışta sadece sorunsuzdur. Çünkü bu ifadeler de düşünce tarzını takip ediyor: Tüm Sinti ve Romanlar "biz" den farklı. Açıkça düşmanca önyargıların tek farkı, diğer kişinin derhal küçük görülmesidir. Sonuçta, bu "çingene romantizm" kıskançlık üzerine kuruludur - sonuçta, herkes endişesiz bir hayat yaşamak ister. Shakira bu yüzden birkaç kez nakaratta "I'm a Gypsy" ("Ben bir Çingeneyim") der.

Bu tür imaların kötülüğü: Gerçekte, Sinti ve Roma kaygısız bir hayat sürdürmezler, çünkü bugüne kadar çoğu zaman reddedilir, hatta açık düşmanlık ve şiddetle karşılanırlar.

Engellilere karşı düşmanlık

Burada ne hakkında konuşuyoruz?

Engelli insanlar sürekli olarak çeşitli önyargılarla karşı karşıya kalmaktadır. Bir kişinin (eksik) fiziksel ve / veya zihinsel yeteneklerinden ötürü değerlendirmesine Ableismus veya Ableism denir."Ableism" terimi, İngilizce olan "able" (edebilmek için) ve sonundan "ism" kelimesinden oluşur. Bu sözcük bitişi kendi kendine yeten bir düşünce sistemine işaret eder - diğer örnekler ırkçılık veya cinsiyetçiliktir. Buna devalüasyon (onun değer düşüklüğü nedeniyle) veya bir insana verilen değer Revalüasyon (bir değer düşüklüğüne rağmen) eşlik eder. Her durumda, bu insanlar eşit olarak algılanmaz, etiketlenirler, yüceltilir veya aşağılanır ve engelli olmayan insanlardan farklı muamele görürler. Göçmen kökenli insanlara karşı ırkçılığa ya da kadınlara yönelik cinsiyetçiliğe benzer şekilde, engelli insanlara yönelik ableism, pozitif değerlendirilmiş norm - beyaz, erkeksi, able bodied dayanmaktadır. Dolayısıyla, ableism, grup odaklı düşmanlıktır (Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit GFM).

Ableismus günlük yaşamda ne anlama geliyor?

Kör bir kadın, uzun direği ile bir kavşağa gider ve kaldırımda caddenin önünde durur. Ona sormadan, onu sokağın karşısında yönlendirmek isteyen biri, koluna girer. Ancak, kadın buluşma noktası olarak

sözleştiği o sokak köşesinde sadece arkadaşını beklemek istemişti.

Tekerlekli sandalyedeki genç bir adam işten sonra otobüsle eve gider.

Otobüs dolu ve yolcular görünüşte sinirliydi, çünkü otobüsün çıkışı rampasının uzatılmasıyla, otobüs gecikiyordu. Yolcular yoğun trafikte otobüsü kullanması gerekip gerekmediği sorgulayınca, adam onlar gibi işten eve döndüğünü söyledi. Yolcular aniden kendilerini olumlu bir şekilde ifade ediyor ve sakatlıklarına rağmen ise gittiği için onu övüyorlar.

Bu iki olay, engellilerin düzenli olarak karşılaştıkları, günlük ableismus'un birçok farklı durumunun sadece iki örneğidir.

Nedenleri

Engellilere karşı önyargılar, çoğu zaman insanların engellilerle temasa geçmediğinden ve birbirleriyle deneyimleri olmadığından oluşur. Karma olmayan bir toplum, bu tür önyargıların oluşumunu güçlendirir. Birçok alanda, engelliler için, örneğin anaokulları, okullar veya koruyucu evleri var. Bu özel kurumlar, engelli ve engelsiz insanların birlikte oluşabilecek deneyimlerini engeller. Bir karşılaşma varsa, çoğu zaman engelsiz insanlar genellikle onlara karşı nasıl davranmaları gerektiğini bilmezler. Birçoğu "yanlış bir şey yapmak" korkusuyla hareket eder ve karşılaşmayı ya da konuşmayı hızla keser. Açıkça ve doğrudan kendi kaygılarını söylemek, çoğu zaman durumu rahatlatır ve

iletişimde ortaya çıkan engelleri gidermeye yardımcı olur. Bu nedenle, engelli insanlara yönelik önyargıları azaltmak için temas noktaları ve karşılaşmalar oluşturmak önemlidir.

Eşit muamele ve Inklusion ile ilgili yasal hükümler

Almanya'da engelliler hakkındaki yasal kanunların geçmişi (ne yazık ki) çok eskiye dayanmıyor. Anca 1994 de anayasanın 3. maddesine bir madde ilave edildi: "Özürlülüğü nedeniyle hiç kimse dezavantajlı olamaz." 2002'den bu yana, özürlülere eşit muamele asası (Gesetz zur Gleichstellung behinderter Menschen), ayrımcılığa ve kendi belirlediği yaşamı korumak için tasarlandı. Almanya'da mart 2009'dan beri yürürlükte olan UN-Behindertenrechtskonvention (UN-BRK) yeni bir bakış açısı oluşturdu:

Her şeyden önce insanları engelleyen toplumdur. Spesifik olarak, UNBRK'de, Madde 1, ikinci cümle, şöyle ifade eder: " Bundan sonra, " engelliler "terimi, çeşitli engellerle tam olarak etkileşime giren, uzun vadeli fiziksel, zihinsel, ruhsal veya duyuşsal bozukluklara sahip insanları ifade eder, aynı zamanda onları eşit toplumsal hayattaki katılımlarında engelleyen."

UN-Behindertenrechtskonvention`un Almanya'da neredeyse on yıldan beri yürürlükte olmasına rağmen, inklusion konusunda yapılacak çok iş var. Dediğim gibi, bu kısmen günlük yaşamdaki birçok insanın

engelli insanlarla teması olmamasından kaynaklanmaktadır.

Engellilere karşı birçok farklı alanda birçok önyargı var. Okulda öğretmen, aniden engelli öğrenciler nedeniyle "normal" öğrencilere vakti ayıramaz hale geliyor; tekerlekli sandalye kullanıcısı otobüste çok fazla yer kaplıyor; iddia ya göre işyerinde, diğerleri engeli işçiden dolayı daha fazla çalışmak zorunda kalıyor; ve genel olarak, iki tekerlekli sandalye kullanıcısı için bir rampa yapımı değmiyor, onun yerine "toplum için iyi şeyler" yapılmaması gerekiyor.

Ailede, sporda, arkadaş çevrelerinde, dilde veya politikada engelli insanlara karşı sayısız önyargı bulunabilir. Doğrudan bir kişi veya belirli bir konuyla ilgili olmayan genel önyargılar da vardır:

"Engelliler her zaman sadece dikkat istiyor!"

"Engelli insanlar her zaman çok gürültülü."

"Engelli insanların her zaman özel muamele ister."

Daha fazla Inklusion için yaklaşımlar

Bu nedenle, Inklusion için baştan başlatmak ve karma imkanlar oluşturmak daha önemlidir - ne kadar erken olursa o kadar iyi. Inklusion okulda veya iş yerinde başlamıyor, bebeklik döneminde başlıyor. Çocuklar - ister engelli olsun ister olmasın - birlikte büyürlerse, engelli olmak artık yabancı ve sıra dışı değildir, normal hale gelir. Örneğin, küçük çocuklar bir yaşından itibaren karma anaokulunda bakılıyorsa, önyargsız bir

şekilde ilişkiler kurulabilir. Bu şekilde bahsedilen örnekler de tuhaf görünmeye başlar.

SoVD-Jugend

Niedersachsen

Engellilere karşı düşmanlık sloganları

"Engelliler normal çalışma hayatında değil atölyelerde aittirler."

Her insanın farklı bilgileri ve becerileri vardır. Bu eşit derecede engelli ve engelsiz insanlar için geçerlidir. Normal iş dünyasında engelli insanlar da başarılı olabilir.

Ayrıca, engellilere yönelik atölyeler aslında sadece çalışma hayatı için hazırlık olarak tasarlandı, kalıcı bir çözüm olarak değil. Bir atölyedeki faaliyetler çoğu zaman anlamlı ve çalışanların becerilerine uygun değildir. Ayrıca çok paraya mal olurlar.

Bu yüzden, normal iş dünyasında istihdam, herkese yarar sağlayabilir. İşverenler, engelli çalışanın çalışma ortamını pozitif etkilediklerini bildirmektedirler. Onlar motivasyon getirir ve takım ruhunu arttırmırlar.

19

"Engelliler tüm trafiği engelliyor!"

Bu doğru değil. Tekerlekli sandalye kullananlar, bebek arabası veya bagajı olan kişilerden daha uzun zamana ihtiyaç duymazlar. Ancak toplu taşıma engelsiz değilse, o vakit doğal olarak daha uzun sürüyor.

Her zaman koşullara bağlıdır - rampanın ne kadar hızlı uzatılıp uzatılmadığına; veya insanların rampayı engelleyip engellemediğine. Bu nedenle otobüs ve trenlerin engelsiz olması önemlidir. Ne yazık ki, çoğu zaman durum böyle değildir.

Almanya, UN-Behindertenrechtskonvention imzalayarak engelsiz bir ortam yaratmak için kendisini yükümlendirdi. Bu, elbette, otobüsler ve trenler gibi ulaşım araçları için de geçerlidir. Tüm ulaşım araçları engelsiz. Tüm ulaşım araçları engelsiz olsaydı, engelli insanların araçlara binerken engelsiz insanlar gibi aynı süre içinde binebilirlerdi.

"Bugünlerde artık engelli çocuklar doğrulması gerekmiyor"

Hamileliği, sadece çocuğun engelli olduğu için sonlandırmak, dolaylı olarak engelli insanların hayatlarının yaşamaya değer olmadığı anlamına gelir. Anayasanın 1. maddesinde şöyle yazıyor: "İnsanın onuru dokunulmazdır."

Bu hak aynı zamanda yaşama hakkını da içerir. Ayriyeten, ebeveynler tek başlarına hamileliği sonlandırma konusunda karar verme hakkına sahiptir. Bir çocuk, hayatı zenginleştirebilir ve kendisi için iyi bir hayat yaşayabilir - engelli olsun veya olmasın.

"Konuşamayan, düşünemez ve karar veremez."

Konuşmak ve karar vermenin birbiriyle alakası yok `tur! Bir insan dil ile kendisini nasıl ifade edeceğini bilmiyorsa, yine de kendi iradesi vardır. Bir insan kararını dille ifade edemezse, fiziksel reaksiyonlarla da edebilir.

Konuşma ve dil iletişimin sadece bir parçasıdır – insanlar arası etkileşim konuşulan kelimenin çok daha ötesi`dir. Bir insan iletişimde güçlük çektiği için kısıtlanamaz.

Anayasanın 3. maddesi: "Hiç kimse [...] dili nedeniyle [...] dezavantajlı olmamalı veya tercih edilmemelidir. Hiç kimse engelliliği nedeniyle dezavantajlı olamaz." Böylelikle, anayasa ayrımcılığa karşı korur. Ayrıca iletişim problemi olmayan ve hala yanlış kararlar veren insanlar var. Buda ifadenin bir ayrımcılık olduğunu açıkça gösterir!

"Engelsiz bir genişleme tüm şehir manzarasını bozuyor."

Engelsiz genişleme her zaman herkesin sahip olduğu bir modernizasyonla ilişkilidir. Çünkü neredeyse her zaman engelsiz bir genişleme, uzun bir planlama aşamasından geçer.

Kamusal alanların ve sokakların tüm insanlar için nasıl daha güzel hale getirilebileceğini görmek için özen gösterilir. Örneğin, parke taşı: başlangıçta hoş görünmesine rağmen, aynı zamanda sık sık engelli olmayan insanlar için de sorunlara neden olur.

Farklı yükseklikler ve büyük eklemler, yalnızca yürüme destekli, tekerlekli sandalyeli, bebek arabalı veya görme engelli insanların tökezlediği anlamına gelmez. Başka bir örnek, güçlendirilmiş asansörlerdir. Bu sadece engelli insanlara değil, ağır bagajla seyahat eden herkese de fayda sağlıyor.

Mimarlar ve inşaat müdürleri zaten birçok iyi çözüm bulmuşlar. Bunların şehir manzarası üzerinde olumsuz bir etkisi yoktur ve kesinlikle onu yok etmez. Erişilebilirlik en baştan itibaren dikkate alınır, maliyeti daha fazla olmaz.

"Engelliler zaten gerçek seks yapamıyorlar."

Tabii ki yapabiliyorlar. Cinsellik toplumumuzda her yerdedir. Fakat özellikle büyük bir tabu, engellilerle veya onunlar in arasında seks. Çoğu için, engelli insanların aseksüel olmaması şaşırtıcıdır.

Hemen hemen her insan doğal cinsel ihtiyaçlara sahiptir - engelli olsun veya olmasın. Fakat günümüzdeki bu karma olmayan toplumda engelli insanlarla iletişim çok az. Medyada, ya kahraman ya da acınası kurbanlar olarak gösteriliyorlar. Çok nadiren, arzu edilebilecek veya aşık olunabilecek sıradan insanlar olarak gösteriliyorlar.

Engelliler `de seksten zevk alabilir, "kırılmazlar". Seks onları üzmez veya yapamadıkları şeyler hakkında özlem duyurmaz. Bazen, engele bağlı olarak, sadece seks yapmak için yaratıcı olmak gerekir. Ancak sekste yaratıcılık hiç bir zaman zararlı değildir.

Toplumsal Sınıflandırma

Yoksul ve sosyal dezavantajlı kişilere karşı önyargı ve ayrımcılık

İnsanların sosyal geçmişleri, ekonomik, sosyal veya eğitim statülerinden dolayı aşağılanmaya ve ayrımcılığa maruz kalmaları, gruba yönelik insan düşmanlığının bir şeklidir. "İrkçilik" terimine dayanarak, farklı sosyal sınıflardaki yaşam koşullarındaki farkı, ifade eden "sınıflandırma" dan söz edilmektedir.

Aşağılamanın bir şekli sloganlar, örneğin: "sosyal parazitler", "genel halkın cebinde yatan tembel işsizler", "serseriler", "asiler", "aptal ortaokul öğrencileri" veya "kokmuş Hartz-IV-ciler" gibi aşağılayıcı sloganlar ve sözler.

Gruplara yönelik insan düşmanlığının diğer şekillerin dede olduğu gibi, burada sosyo-ekonomik özellikle dayalı bir grup oluşturuluyor ("fakirler", "işsizler", "Hartz IV alıcıları"). Bu gruba daha sonra belirli özellikler ve sabit düşünce oluşturulur ("... tembel sosyal parazitler", "... çalışanların çantasında yatıyorlar", "... hiç çalışmak istemiyorlar", "... kendi suçları", "... iş bulmak için, sadece biraz çaba sarf etmek zorundalar").

Sosyal eşitsizlik

Durumu iyi olan bir ülkede yaşıyoruz: Toplumun bir bütün olarak ekonomik gücü, gayri safi yurtiçi hasıla (GSYİH), federal Cumhuriyet'te sürekli artmaktadır. Aynı şey

şirketlerin karları ve varlıklar içinde geçerlidir. Ekonomik büyüme pozitif ve işsizlik azalıyor. Fakat, servet eşit dağıtılamıyor: Federal hükümetin 2017 yoksulluk raporuna göre, hanelerin alt yarısında "toplam net varlıkların sadece yüzde biri bulunurken, hanelerin en zengin yüzde onunun toplam net varlıkların yarısından fazlasına sahiptir".

Ayrıca, sürekli artan GSYİH, artan şirket karları ve işsizliğin azalmasına rağmen, Almanya'da yoksulluktan etkilenen insan sayısı artmaktadır. Paritätischen

Wohlfahrtsverband'ın yoksulluk raporuna göre 2015 yılında yoksulluk oranı - ortalama gelirin yarısından azına sahip tüm hanelerin payı - yüzde 15,7'dir. Bu, Alman nüfusunun neredeyse altıda biri - 13 milyon kişi.

İşsiz, bekar ebeveynler, emekliler, ALG II (Hartz IV) alıcıları, göçmenler, özellikle mülteciler ve çocuklar ayrıca yoksulluk riski altındadır. 2017'de çocukların yüzde 14'ü ALG II'den geçiniyordu - yaklaşık her yedinci çocuktan biri.

Sosyal sınıflandırmanın oluşumu ve sonuçları

Yoksulluktan mağdur insanlar için bu sadece diğer insanlarla aynı finansal kaynaklara sahip olmadığı anlamına gelmez. Yoksulluk aynı zamanda daha fazla stres, hastalık, depresyon ve sosyal, politik ve kültürel yaşama sınırlı katılım anlamına geliyor.

Toplumumuzdaki ekonomik ve dolayısıyla politik olarak zayıf gruplar arasında; düşük gelirli, evsizler, uzun süreli işsiz, ALG II / Hartz

IV alıcıları, güvencesiz iş ilişkilerinde düşük vasıflı işçiler ve "eğitimsiz" ailelerden veya "sosyal açıdan sorunlu yerlerden" insanlar. Zor yaşam şartlarının yani sıra, dışlanmaya, aşağılanmaya ve ayrımcılığa maruz kalıyorlar.

Aşağılanmanın İdeolojileri

Yoksul insanların aşağılayıcı görüşlerinin arkasında çoğunlukla sosyal darwinist görüşler vardır: "Hiçbir şey yapmayan, çalışmayan, hiçbir şey yememeli." Sosyal Darwinizm, Charles Darwin'in miras teorisinin insan toplumlarına (bilimsel olmayan) aktarılmasıdır. Darwin'e göre, sadece çevrelerine en iyi adapte olmuş hayvanlar ve bitkiler hayatta kalıyor. Buna "Survival of the fittest " diyor - aslında "Adapte olanların hayatta kalışı" olarak çevriliyor. Bu cümleyi "güçlü olan hayatta kalıyor" olarak da tercüme edip yorumlayabilirsiniz. İnsan toplumuna uygulanan Sosyal Darwinizm, nihayetinde (sosyal olarak) zayıf olan insanların desteklenmemesinin, kaderlerine bırakılmasının ve nihayetinde ölmesinin iyi olduğunu iddia eder. Sosyal Darwinizm'e göre, bu olumsuz özellikleri "ortadan kaldırır" ve sadece "iyi" miras özelliklerini aktarır.

Naziler de bu ideolojiyi takip ettiler: Yoksulluk, ihmal ve evsizlik, ekonomik ve sosyal gelişmelerin bir sonucu olarak görülmedi, onun yerine bir miras sorunu olarak tanımlandı.

Sosyal statüden dolayı aşağılanma acımasızdır, ortak yaşam durumlarının

sorumluluğunu yalnızca kişilerin kişisel davranışlarında gördükleri ve ekonomik ve politik mekanizmaları gizledikleri yönündedir. Ama aslında işsizlik bugün ne kadar çalışkan veya uyumlu olursa ol, herkesi etkileyebilir.

İnsanların işsiz kalmasının temel nedeni, işlerin yok edilmesi veya taşınmasıdır, geçici sözleşmelerin süresi dolar ve uzatılmaz. Ve iş bile yoksulluğa karşı koruma sağlamaz: Giderek Working Poor diye adlandırılan, tam gün istihdama veya birkaç işe rağmen gelirlerini yoksulluk sınırının altında olan insanların sayısı çoğalıyor.

Yoksulların önyargıları ve sabit fikirleri de sıklıkla politikacılar ve medya tarafından aktarılıyor. Bu bazen belirli bir işlevi yerine getirir: Aslında, bu kadar zengin bir toplumda yoksulluğun olması bir skandaldır. Eşit olmayan dağılımın nedenleri sorusu sorulabilir, hatta yukarıdan aşağıya daha adil bir yeni dağıtım talep edilebilir. Tabii ki, bazı partiler bunu istemiyor. Bununla birlikte, bu durumdan etkilenenleri suçlamak, genellikle sosyal desteği kesmek veya çalışanların sosyal haklarını kısıtlamak için bir neden olarak işlev görüyor.

Cevap: Dayanışma

Yoksulluktan mağdur insanlar hakkındaki sabit fikirler ve önyargılar da daima sorgulanmalıdır. Bu, yoksullara karşı kimin ayrımcılık yapmakla ilgilendiği ve amacının ne olduğu sorusunu da içerir.

Herkes, herkesin birbiriyle "savaştığı", sadece güçlü olanların hakim olduğu ve fakir insanlar kendi halinde bırakıldığı bir toplumda, yaşamak isteyip istemediğini sorgulanması gerekir. Ya da onun yerine, zorda kalındığında ve yardıma ihtiyaç duyulduğunda insanları destekleyen dayanışmaya dayalı olan bir

toplumda. Çünkü her birimiz yardıma ve desteğe ihtiyaç duyabileceğimiz durumlara düşebiliriz.

**Paritätischer Wohlfahrtsverband
Niedersachsen e. V.**

"Toplumsal Sınıflandırma" ile ilgili sloganlar

"Bir kere Hartzler olduktan sonra, hep Hartzler kalınır ..."

Hartz IV alan birçok insan kedilerini öylece bırakmıyorlar. Bağımsız bir hayat sürmek için her şeyi deniyorlar, örneğin kedilerini geliştirerek. Çünkü eğitim yoksulluğa karşı en iyi korumadır.

Eğitim ve istihdam programları veya devletten ek ödemeler: İş bulma kurumunun (Agentur für Arbeit) bu araçlar ile, uzun vadeli işsizliğin çıkış yollarını aktif olarak arayan kişileri destekler ve yardımcı olur. İleriye yönelik Hartz IV'yi geride bırakmak için, birlikte perspektifler geliştirilir ve yaratıcı çözümler aranır.

Not: Başarılı gençlik kitabı yazarları (örneğin Joanne K. Rowling), hırslı "DSDS" kazananları ve TV şovu adayları bile, bir dönem Hartz IV gibi sosyal yardımlar aldı.

"İşsizler sosyal parazitlerdir!"

İşsizlik genellikle iş kaybından kaynaklanır, bu da büyük ölçüde şirketteki işyerlerinin azalmasının bir sonucudur ve işçiler buna sebep değildir.

İşsizlik parası (Arbeitslosengeld I) alan kişiler daha önce işsizlik sigortasına para ödemiş ve böylelikle örneğin, emeklilerin emeklilik sigortasına ödeme yaptıkları gibi, haklarından yararlanma hakları var. Bir yıldan uzun süredir işsiz olan veya örneğin, eğitimlerini tamamladıktan hemen sonra bir iş bulamadıklarında, işsizlik parası II ("Hartz IV") alırlar. Bu toplumsal dayanışmanın bir ifadesidir. İnsanların uzun süre işsizlikten sonra iyi olmadığını ve tekrar çalışmak istediklerini gösteren birçok araştırılabilir var. Sorun: Bir kişi ne kadar uzun süre işsiz kalırsa, yeni bir iş bulması o kadarda zor oluyor. Bu özellikle küçük çocukları olan, sağlık sorunları olan, düşük vasıfları olan ve 55 yaş üstü yaşlı insanlar için geçerlidir.

"Yoksullar tembel ve bu durumdan kedileri sorumlu!"

Yoksulların tembel oldukları için parası yok. Çok çalışanlar her zaman yoksulluktan kurtulacaktır. Yanlış! Bunlar toplumumuzdaki yoksullukla ilgili klasik klişelerdir.

Doğru olan: Yoksulluğun farklı nedenleri olduğu, örneğin: hastalık, ani talihsizlik, iş kaybı veya yaşlılık. Yoksulluk, Almanya gibi zengin bir ülkede de var. Yani herkes yoksulluktan etkilenebilir!

"Fakir mi? Kendi suçu!" gibi sözlerdense, toplumda daha az yoksulluk için bir şey yapıp yapılamayacağı hakkında düşünülmesi gerekir. Sende yoksulluğa karşı bir şeyler yapabilirsin. Buda fakir insanlara ayrımcılık yapmamayla başlar: dış görünüm değil karakterdir önemli olan. Ev ödevlerinde diğerlerine yardım et- bu, sınıf arkadaşların yoksulluktan çıkış yolunu bulma şansını artırır. Yoksulluğa karşı eylemlere de katılabilirsiniz.

"Evsiz insanlar için ve bu nedenle evlerini kaybedenlerdir!"

Hayır! Farklı yollar evsizliğe yol açar. En yaygın nedenler iş kaybı, bağımlılık, aşırı borçlanma veya yüksek kira fiyatlarıdır. Diğer nedenler arasında yakın bir insanın ayrılması veya kaybedilmesi, hastalık, engellilik veya yeterli sosyal yardımlara erişimin olmaması.

Almanya'da sokaklarda yaşayan ve uyuyan insanların sayısı yıllardır artmaktadır. Hayat şartları nedeniyle, evsiz insanlar özellikle kamusal alanlarda acımasız saldırıların kurbanı olma riski altındadır.

İpucu: Sokak dergileri birçok alman şehrinde satılmaktadır - çoğunlukla evsiz insanlar tarafından. Kim bir sokak gazetesi satın alırsa, sadece satış fiyatının en az yarısını tutabilecek satış elemanını desteklemekle kalmaz; çünkü diğer kısım da dergi üretimine veya evsizler için sosyal projelere akar.

"Liseye gitmeyen, aptaldır!"

Ve tüm lise öğrencileri zeki mi? Hayır!

Ancak ekonomik olarak zayıf olan ve / veya düşük eğitim seviyesine sahip ailelerin çocukları, kendilerini erken dönemlerde şansız hissettikleri ve bu da yaşam planlamalarını etkilediği doğrudur. Geleceğe yönelik şanslarını genellikle düşük olarak değerlendirirler ve bu nedenle düşük eğitim seviyesini amaçlarlar. Ebeveynlerinin işsizliğinden çok korkarlar ve bu nedenle kendi paralarını kazanmak için mümkün olan en kısa sürede, belirli bir meslek edinmek isterler.

Hauptschul öğrencilerinin genellikle yüksek düzeyde sosyal prestijli bir işe girme şanslarının daha düşük olduğu doğrudur. Yanlız, eğitim düzeyi ebeveynlerin gelirine ve zenginliğine bağlı olmamalıdır. Ayrıca, güvenilir ustalar bu günlerde yüksek talep görüyor, bu yüzden zanaat işleri giderek daha çekici hale geliyor ve ortaokulu veya liseyi bitirmiş olan insanlar için iyi perspektifler sunuyor.

Irkçılık

Irkçılık - tarihi, arka planı ve etkisi

"Irkçılık" terimi direk çağrışımlar yaratıyor: postallar ve ceketlerin klişeleşmiş resimleri, ayrıca hoş olmayan ve hatta tehdit edici durumların anıları. Fakat ırkçılık nedir, nasıl ortaya çıktı ve ırkçılık bugün kendini nasıl gösteriyor?

Irkçılık nedir?

Irkçılık, insanların iddia edilen veya gerçek kültürel veya fiziksel özelliklerden dolayı küçük görülmesidir. Belirleyici bir faktör de, toplumsal baskı gücü ve onunda sadece ağırlıkta olan beyaz topluluğun kullanmasıdır. Bu nedenle ırkçılık sadece kişilerarası bir sorun değil, aynı zamanda eğitim fırsatlarına, devlet dairelerinin muamelesinde, ev arayışında, siyasi katılımı, doktorlara erişimde, boş zaman aktivitelerinde ve çok daha fazlasının üzerinde olumsuz bir etkiye sahiptir. Bu ırkçılığın toplumumuz üzerinde büyük etkisi olduğu anlamına gelmektedir.

Onları "Bize" ve "Onlara" a böler, örneğin "Biz Almanlar" ve "O Göçmenler". Neyin "normal" olarak kabul edildiğini ve edilmediğini tanımlar, örneğin: iki alman ebeveyne sahip olmak "normal" olarak kabul edilirken, bir ebeveyni başka bir ülkeden gelmesi "anormal" olarak kabul edilir.

Genellikle gazetede ırkçılık yerine örneğin, "yabancı düşmanlığı" veya "ecnebi düşmanlığı" den bahsediliyor. Ancak, bu

genellikle doğru değildir. Bunun nedeni, iki terimin ırkçı saldırıların mağdurları sadece geçici veya yeni Almanya'da olan insanlar olmadığını örtmektedir. Örneğin, siyah insanlar yaklaşık 300 yıldır burada yaşamaktadırlar.

Ayrıca, tüm "yabancılar" saldırıların ve düşmanlıkların hedefi değildir. Danimarkalılar ya da İsveçliler, beyaz İngilizler ya da Avustralyalılar saldırıya uğramıyor. Hedef, belirli kalıba uyan, siyah insanlar veya People of Color, Afrika kıtasından, Orta Doğu'dan veya Asya'nın diğer bölgelerinden gelen veya gerçekten ya da sözde İslam inancına sahip insanlardır.

Irkçı sabit fikirler ve düşünme biçimleri örneğin hala okullarda, üniversitelerde ve diğer eğitim kurumlarında üretilmektedir. Tam olarak ırkçılık toplumumuzun her yerinde mevcut olduğu için, çoğu insan hayatında, ırkçı açıklamalar yapacaktır veya buna maruz kalacaktır. Ne yazık ki, ırkçı sadece ırkçılıkla kastedilen şey değildir. Irkçı klişeler ve düşünce biçimleri, öğretim ve eğitim materyallerinde tekrar tekrar üretilmektedir.

Uzun yıllardır, araştırmacılar bunun sıradan bir fenomen olmadığını işaret ediyorlar. Gruplara yönelik insan düşmanlığı ile ilgili araştırma projelerinde ve Mitte Studie olarak tanımlanan araştırmaların sonuçları, alman topluluğunda ırkçı tutumların yaygınlaştığını kanıtladılar.

Önemli olan, bu durumun farkında olmamız ve farklı davranmayı ve konuşmayı, eleştirel sorular sormayı öğrenmemiz ve ırkçı ifadelerle veya düşüncelere karşı koymamızdır. Irkçılığa maruz kalan insanlar yaşadıklarını anlattıklarında, onları dinlemek, söylenenler hakkında düşünmek, araştırmak ve onlardan sonuçlar çıkarmak önemlidir.

İrkçılığın ortaya çıkışı

Farklı insanların arasındaki eşitsizlik düşüncesi çok eskidir, kökenlerini üç düşünceye ayrılıyor: "iklim teorisi", "Kaçış teorisi" ve "İrk teorisi". İlk ikisi insanları "ırklarına" göre ayırmazlar ve bu nedenle, kesinlikle, ırkçılık olarak adlandırılmazlar. Temel olarak, üçü de bilimsel açıdan yanlıştır.

Aristoteles (M.Ö. 384-322) bir insan hiyerarşisini kuran ilk filozoflardan biriydi: "iklim teorisi": Buna göre, aşırı sıcak veya soğuk bölgelerde yaşayan insanlar entelektüel ve fiziksel olarak daha düşüktür. Ancak, Yunanlılar Akdeniz ve ılıman bir iklimde yaşıyorlardı ve bu nedenle diğerlerinden daha üstünlerdi. Bu teori, diğer şeylerin yanı sıra, Yunan olmayan insanların köleleştirilmesine yol açmıştı.

İkinci "teori", incilideki Nuh Ham'ın oğluna verilen laneti ifade eder: sadece siyah soyunun olacağı ve iki erkek kardeşi ise siyah olmayan soya sahip olacağını. "Kaçış teorisi" İslam ve İbranice kaynaklarda ilk binyılda bahsedilmişti. Buda daha sonra Avrupalı

güçlerin, giderek sadece siyah insanları köleleştirilmesi ve bu tür köleliklerin; Avrupa kolonilerin yasallaştırılmasına sebep oldu.

Modern çağda, insanları sahte bilimsel bilgiye dayanan farklı, yaşayabilir "ırkları" ayıran "İrk teorisi" geldi. Bu fikrin iyi bilinen bazı temsilcileri Immanuel Kant veya Georg Wilhelm Friedrich Hegel gibi aydınlanma filozoflarıdır. İrk ideolojisi daha sonra Alman sömürgelerinde toprağın tahsis edilmesinin, Ovaherero ve Nama'nın şu anda Namibya'daki soykırımının ve nasyonal sosyalizm altındaki milyonlarca insanın zulmünün ve cinayetinin temelini oluşturdu.

1996 yılında Samuel P. Huntington "Medeniyetler Çatışması" adlı kitabını yayınladı. Bu kitap ırkçı ideolojinin 20. yüzyılın ikinci yarısında nasıl değiştiğini göstermektedir. "Kültür" terimi, "İrk" teriminin yerini almıştır. Soğuk Savaş'ın sona ermesinden sonra, Huntington'a göre, farklı kültürel alanlarda çatışmalar ortaya çıkacaktı. Özellikle "batı medeniyetini" ile "İslami" ve "Çin kültür bölgesi" arasında. Huntington "medenî" ve "medenî olmayan" kültürleri açıkça birbirinden ayırır ve dolayısıyla yukarıda bahsedilen ideolojilerle aynı geleneğe sahiptir. Huntington'un kültürlerin değişmez olduğu varsayımı da yanlıştır.

İrkçılık tarihi her şeyden önce bize bir şey gösterir: ırkçı ideolojiler son derece uyarlanabilir. Sürekli olarak yeni, sözde bilimsel argümanlarla destekleniyorlar ama

yine de her zaman aynı eşitsizlik fikrine sahiptirler.

Ancak çarpıcı olan şey, ırkçı ideolojilerin düşünce liderlerinin genellikle "ırkçılık" kelimesini duyduğumuzda düşünebileceğimiz "postal naziler" olmadığıdır. Toplumun ortasındalar, üniversitelerde çalışıyorlar ve araştırıyorlar, entelektüeller ve filozoflar.

Ötekileştirmek – Othering

İrkçılığa maruz kalanlar için, irkildiğin her zaman şu mesajı vardır: "Sen buraya ait değilsin." Ait olmayı kişi kendisi karar vermiyor, onun için karar veriliyor. Örneğin, "Nereden geliyorsun?" sorusuyla. Soru sorulan kişi böylece yabancılaştırılıyor. Genellikle sorunun sadece meraktan dolayı sorulduğu söylenir. Yalnız göze batan, bazı insanlara bu soruyu sürekli olarak gerçek veya varsayılan özellikler nedeniyle sorulması, ancak başkalarına sorulmamasıdır. Genellikle, "Altmark'tan" gibi bir cevap kabul edilmiyor ve sıkıştırmaya devam ediliyor: "Hayır, gerçekten nereden geliyorsunuz? " Bundan dolayı, insanlar kendilerini haklı çıkarmak sorunda kalıyor ve genellikle aileleri hakkında ve çok kişisel hikayeler anlatmak sorunda kalıyorlar.

İrkçilik kendini dışlamada ve ayrımcılık tada gösteriyor, örneğin; arapça, türkçe veya polonyaca okunan isimlerin iş veya ev bulmada şansı daha düşük olmasında; veya

koyu tenli insanlar tren istasyonlarında veya yaya geçişlerinde polis tarafından tekrar tekrar kontrol edildiğinde; ya da aile mahkemesi, hiç bir kanıt olmadan çocukların kültürel nedenlerden dolayı yetiştiremeyeceklerini ve bu nedenle ortak velayeti vermemesinde; veya bu tür mağdurların anlattıklarına inanılmadığında. Fiziksel saldırı, vurmak, kundakçılık: bunlar sadece buzdağının görünen tarafı.

İrkçılığa karşı gelmek

Dolayısıyla ırkçılığın uzun bir geçmişi vardır ve hiçbir şekilde sadece sıradan bir fenomen değildir. Biyolojik veya kültürel olsun ırkçılığın nedenleri değişebilir, ancak dışlayıcı, hatta şiddet içeren karakteristik özellikler kalır. Fakat ırkçılığa nasıl karşı koyabiliriz? İlk adımlar şunlar olabilir:

Mağdurları dinleyin: mağdurları ırkçılık hakkında anlattıkları birçok açıklayıcı video, kitap ve makale vardır.

Bir düşünün: Kendi içimde hangi düşünce trasları tespit edebiliyorum? Daha hangi bilgileri edinmem gerekiyor?

Bazı şeyleri değiştir: Gelecekte bununla nasıl başa çıkacağım? Konuşma ve hareketimi nasıl değiştirebilirim ve bilgimi nasıl artırabilirim? Benzer düşünen insanlarla nasıl bir araya gelebilir ve politik olarak bir şeyi nasıl değiştirebilirim?

Sadece ırkçılığı deneyimlemediğimiz için, onun var olmadığı anlamına gelmez.

Dinleyerek boyutları hakkında bir anlayış geliştirebiliriz; o zaman kendi eylemlerimizin, belki de kasıtsız olarak nerede önyargılı ve dışlayıcı olduğunu ve gelecekte bunlardan nasıl kaçınabileceğimizi düşünebiliriz.

Birinin ırksal olarak aşağılandığına veya ayrımcılığa uğradığına tanık olursak, mağdur kişiye, destek isteyip istemediğini ve ne tür

bir destek istediğini sorabiliriz. Ve dışlayıcı bir şakaya şahit olduğunuzda, bunu iyi bulmadığınızı söyleyebiliriz. Bazen bir grupta ilk adımı atmak kolay olmayabilir; ama çoğu zaman karşı düşünceyle ile yalnız değilsiniz.

**Keywan Tonikaboni ve
Joanna Mechnich**

"İrkçilik" ile ilgili sloganlar

"Mülteciler geldiğinden beri suç oranı arttı!"

Aslında, Almanya'daki suç oranı onlarca yıldan beri düşmektedir. Federal kriminal polis bürosu, yabancıların veya mültecilerin genel nüfustan daha fazla suçlu olmadığını kanıtlamıştır. Ancak, yaş, cinsiyet veya sosyal statü açısından suç farklılıkları vardır. Örneğin, kökenleri ne olursa olsun, genç erkekler kadınlara veya yaşlı erkeklere göre daha fazla suça eğilimlidir.

Bu risk grubu belirli yabancılar (örneğin mülteciler) arasında daha güçlü bir şekilde temsil ediliyorsa, suçları sık sık işliyormuş gibi görünmektedir. Bir mülteci sığınma evinde sıkışık durumlardan dolayı, mağdurları öncelikle diğer mülteciler olan şiddetli çatışmalara yol açabilir.

Yabancılar arasında algılanan daha yüksek suç oranının başka nedenleri de vardır: Örneğin, yabancıların daha çok gösteriliyor ve suçları medyada daha fazla tartışılmaktadır. Bireylerin suçları için genellikle bütün bir grup sorumlu tutuluyor ("onlar tartışmalarını şiddet ile çözerler."), Kendi toplumdakiler ise, sınıflandırılıyor ve sebepler aranıyor ("aile draması", "alkol sorunları" ...).

"Neden 'Zenci' diyemiyorum? kötü anlamda söylemiyorum ki!"

"Zenci" (Z-sözcüğü) kelimesi bir hakarettir ve siyah insanlar / People of Color (PoC). (PoC) için bir tanımlama değildir. Aynı kural roma ve Sinti için "Çingene" veya Vietnamlı diğer vatandaşlar için "Fiji" gibi terimler için de geçerlidir.

Sömürgecilik sırasında, sömürge başları z-kelimesini mülkleri olarak gördükleri siyahi köleleri belirtmek için kullandılar. Bu nedenle terim tarihsel olarak ağır önyargılıdır. Bu nedenle, kelimenin siyah anlamına geldiği, her zaman kullanıldığı veya kötü olmadığı ile argüman edilemez.

People of Color kelimeyi kendi aralarında kullandıklarında, bu kendilerini tanımlamaları ve kelimenin anlamdırma yetkisini geri kazandıkları anlamına gelir. Ve bazı PoC'ların terimle ilgili bir sorunu olmasa bile, birçoğunun onu incitici bulduğu konusunda saygı duyulmalıdır.

"Bana da 'patates' deniyor- buda Almanlara karşı ırkçılık!"

"Patates" sözcüğü rahatsız edici veya saldırgan olabilir, ancak ırkçı değildir, çünkü yapısal bir ayrımcı bileşen içermez. Irkçılık her zaman güçle ilgilidir.

Almanlar ırk ayrımcılığından etkilenmez. Örneğin, bir daire veya iş ararken alman oldukları nedeniyle devamlı dışlanmıyorlar. Kökenleri nedeniyle günlük olarak toplumsal alanda düşmanlığa maruz kalmazlar. Öyle olduğu zamanda, bundan kaçmaları çok daha kolaydır.

"Patates" gibi terimlerin kullanımı reddedilebilir; ancak onlara ırkçı demek, gerçek ırkçı terimleri ve dışlamaları küçümsüyor.

"Afrikalılar, Avrupalılar ve Asyalılar arasında farklılıklar var. Tabii ki ırklar var!"

Biyolojik olarak, bir ırk bir alt türü belirtir. İnsanlar açısından bu, bugün başka alt türlerin olduğu anlamına gelir. Buda söz konusu değildir, çünkü bireysel insan grupları arasındaki genetik farklılıklar bunun için yeterli değildir.

Biyolojik ve bilimsel olarak, farklı ırklar iddiası yanlış ve eskimiş. Amerikan İngilizcesinde kullanılan "ırk" bile, farklı dil kavramları nedeniyle ırkla tercüme edilemiyor. Ayrıca, bir popülasyon grubu içindeki genetik farklılıklar, farklı popülasyon grupları arasındaki farklılıklardan daha fazladır.

Toplumsal olarak öğrenilen bir toplumda yaygın ve tipik olarak algılanan davranışları ve karakter özelliklerde bile, bireysel farklılıklar vardır. Bu nedenle, karakteri ve davranışı öncelikle biyolojik nedenlere atfetmek ve etnik gruplara göre alt bölümlere ayırmak yanlıştır.

"Mültecilerin ve göçmenlerin buraya uymayan tamamen farklı kültürü var!"

"Kültür" hiçbir şekilde yalnızca köken ile belirlenmez, ancak zihinsel yazılım gibidir: değiştirilebilir ve birçok yönü vardır. Herkesin içinde birçok kültür vardır; ve kök onları etkilese bile belirli davranışları ve düşünme biçimlerini belirlemez.

Her şeyden önce, her insan bir bireydir - tıpkı "Alman kültürü" için çok sayıda tutum ve davranışın otomatik olarak varsayıldığı gibi, bu aynı zamanda diğer "kültürler" için de geçerlidir. Sorunlu

davranış ve düşünce kalıpları, kökenlerine bakılmaksızın nüfusun tüm bölgelerinde görülür. Ve futbol Almanya'da çok popüler olduğu için, her kez futbolsever değil, holigan hiç değil.

Toplumsal beraberlik için katı bir "kültür" düşüncesi, görünüşü veya kökene bağlı olmayan bir temel fikir birliği gerekmektedir, ana yasa gibi ortak değer ve normlara dayanan. Bu çerçevede içerisinde farklı kültürler için yeterli alan olacaktır.

Cinsiyetçilik

Tanım

"Cinsiyetçilik" terimi, insanların cinsiyetlerine göre haksızlığa uğraması ve değersiz görülmesini belirtir. Bu hem kadınlar hem de erkekler için geçerli olabilir – aslında kadınlar toplumda erkeklerin egemen olduğu güç dağılımı nedeniyle, cinsiyetçi tutum ve davranışlarından her zaman çok daha fazla etkilenmiştir. Cinsiyet önyargıları kadınlar ve erkekler arasında eşitsiz bir sosyal statü oluşturmak ve güçlendirmek için kullanılır. Bunlar kadınlara düşük maaşlarda, sözlü ve fiziksel taarruzlarda kendini göstermektedir.

Yayılma

Cinsiyetçi değersizleştirme bilinçli veya bilinçsiz olarak gerçekleşebilir; dişil olarak algılanan insanlara karşı ayrımcı davranışlar gerektirir. Böylelikle cinsiyetçilik toplumda eşitsiz bir cinsiyet konumu yaratır ve sabitler. Toplumdaki tanılan insanlar yaptıkları açıklamalar ile cinsiyetçi tutumları güçlendirebilir ve davranışları göreceli hale getirebilir. Cinsiyetçi tutumların yaygınlaşması şarki sözleri ile desteklenmektedir. Örneğin, Reggaeton ve hip hop / rap'de kadınlar genellikle cinselleştirilir, erkekler için cinsel olarak erişilebilir olarak gösterilir ve nesnelere indirgenir, bunun örnekleri Daddy Yankee, Jiggy Drama, 50 Cent veya Farid Bang`dir.

Nedenleri

Tarihsel ve yapısal olarak, birçok toplumda erkeklerin "egemen kültürü" yerleşmiştir. Bu, kadınlar ve erkekler arasında doğal olarak farklılıklar olduğu ve örneğin performanslarını etkileyeceği varsayımına dayanıyor. Farklı "doğuştan" özelliklerin ortaya konması, spesifik rollerin ayrılmasına yol açtı. Kadınlar genellikle seven, hizmet eden, bakıcı ve annelerin becerileri ve görevleri ile tanınır; ayrıca, genellikle "zayıf", "duygusal" ve "huysuz" olarak kabul edilirler. Erkekler genellikle "güçlü", "romantik olmayan", "dikkatsiz", "girişken" klişeleriyle tanımlanırlar. Beklentiler karşılanmadığı zaman "kız gibi olmak", bir hakaret olarak erkeklere karşı kullanılmaktadır.

Sonuçları

Bu cinsiyetçi tutum ve davranışlar, kadınları özel alana (ev ve aile) zorlar ve toplumda geri kalmaları istenir. Bunun sonucu `da, kadınların "doğal olarak" ödenmemiş ev ve bakım işlerinin çoğunu üstlenmesi.

Rol dağılımı, kızlara belli şeyleri yapamayacakları söyler (futbol oynamak, araba kullanmak, matematik vb.). Bu, kadınların belirli kariyer yollarını ve yönetim konumlarını, önceden gerçekçi olmayan seçenekler olarak dışlamasına ve onlar için çaba sarf etmemesine yol açıyor. İşletme veya politikada üst sıralarda yer alırlarında ve geleneksel rol modellerinden uzaklaştıklarında, genellikle saldırılarla başa çıkmak ve eylemlerini haklı çıkarmak zorunda

kalırlar. Buda kadınların erkeklerden ortalama olarak daha az para kazanmasına, yani yüzde 21 civarında olmasına sebep oluyor. Pek çok kadının çalıştığı mesleklerin genellikle maşları düşük olur (örneğin temizlik personeli, saç ve güzellik bakımı, satış personeli)
(Kaynak: bpb).

Ayrıyeten, cinsiyetçilik, istismar, taciz ve kadına yönelik şiddetin önemsiz görülmesine neden olabiliyor - özellikle aile ve ilişki gibi özel hayatta ve kadınların cinsellik için erişilebilir olarak gösterilen şarkı sözlerinde. Buda kadınlara yönelik cinsel ve/veya fiziksel şiddetin gerçek tecrübeleriyle, günlük yaşamda birçok kız ve kadına eşlik eden cinsel saldırı ve tecavüz korkusuna sebep oldu.

Güncel gelişmeler

Bir süredir, almanya'da kadınların eşitsiz maşları ve yönetim pozisyonunda kadın sayısının azlığı hakkında, politikada, ekonomide ve bilimde toplumsal bir tartışma sürdürülüyor.

2013 yılında, #Aufschrei-Bewegung (haykırış hareketi), özellikle gündelik cinsiyetçilik olmak üzere cinsiyetçilik konusunun hakkına konuşulmasına davet etti. Twitter haber servisinde, cinsiyetçi deneyimlerle ilgili mesajlara #aufschrei etiketi verildi. ABD'de ortaya çıkan # MeToo hareketi, 2017'den bu yana, kadınların karşı ayrımcı ve küfürlü muameleye benzer biçimde dikkat çekiyor.

Everydaysexism.com gibi bloglar, gündelik cinsiyetçilik hakkında raporlar topluyor ve daha sonra internette anonim olarak yayınlıyor. 2019 yılında, "Frauen*streik"-Bewegung ("kadın grevi" hareketi) halka açık olarak maşlarında ve ev işlerindeki eşitsizliği tartıştı ve 8 mart dünya kadınlar günü'nde çok sayıda kampanya ve büyük çaplı gösteriler düzenledi.

Jan Laging

"Cinsiyetçilik" sloganları

"Kadınlar ocak başına aittir!"

Erkekler de oldukça iyi yemek yapabilirler ... Cidden: Bu sözler, son bin yıldaki cinsiyet düşüncesinin bir ifadesidir. O zamanlar almanya'da (ve sadece burada değil) kadınların "ev hanımı ve anne" rolünü üstlendiği ve aileye yemek yaptıkları sabit resimler işlenmiş ve korunmuş. Garip bir şekilde, "ekmek kazananı ve aileye bakan" her zaman aktif olarak çalışan ve evi geçindirmek için geliri elde eden kişi babaydı.

Bu tür fikirlerin sürdürüldüğü sürede, erkeğin aynı zamanda karısının bir hesap açıp açmamaya ya da ücretli çalışması hakkında karar vermesine izin veriliyordu. Ve adamın karısına tecavüz etmesi yasal olarak bir sorun arz etmiyordu.

Neyse ki, zaman değişti; geçtiğimiz yıllarda giderek daha fazla sayıda kadın çalışıyor ve daha gelişmiş bir rol düşüncesinin üstünlüğü var. Erkekler giderek "ev kocası ve baba" rolünü üstleniyor, ev işleri yapıyor ve babalık izni alıyorlar. Anayasa'da eşitlik maddesi daha kapsamlı olarak uygulanmaktadır - eşit fırsat için hala yapılacak çok şey olsa bile. Bu anlamda: "Erkekler, haydi ocak başına!"

"Başarılı kadınlar uyuyarak yükseldi."

Neden başarılı bir erkek için bu tür bir davranış varsayılmıyor? Böyle bir cinsiyetçi sloganı kullananlar açıkça erkeklerin ve kadınların aynı değerde olmadığı düşüncesiyle yola çıkıyor.

Asıl soru, neden bir kadının azme, inisiyatife veya kararlılığa sahip olabileceği düşünülüyor? Bunun yerine, profesyonel olarak başarılı bir kadının - hiç kuşkusuz var olan - becerileri küçük görülüyor.

Bir şirkette daha yüksek bir pozisyon için eğitim ve kalifikasyon gerekmektedir. Bu hem erkekler ve kadınlar için geçerlidir. Böylelikle iş başvurularında karneler ve bazı belgeler istenir.

Politikada, üniversitelerde veya şirketlerde: Bazı cesaret verici rol modellerine rağmen, yönetim pozisyonlarında hala çok az kadın var. Bu nedenle, büyük şirketlerin yönetim kurullarında ve denetleme kurullarında üyelerin tamamen erkek olması nadir değildir. Kadınlar hakkında aptalca bir şey varsaymak yerine, kariyer yoluna girmeleri için teşvik ve destek edilmelidirler.

"Kızlar matematik bilmiyorlar."

Okuldaki çocukların erken dönemde belli "yollara" yöneleceği varsayılır: erkekler matematikte ve fen derslerinde iyidir ve kızlar dillerle ve sanatla ilgili "bazı şeyler" yapar. Böyle bir düşünme biçiminin ne kadar sorunlu olduğu, sloganın bir tür "kendi kendine gerçekleşen kehanet" haline

gelmesine ve cinsiyet klişelerinin bölüm ve meslek seçimlerinde gerçekten etkili hale gelmesinde görülebilir. Örneğin, kadınlar sosyal ve hemşirelik mesleklerinde egemendir, erkekler ise; ticari-teknik ve mühendislik mesleklerinde çoğunluğu oluşturur. Bunun derslerdeki beceriler veya okul notlarıyla kesinlikle bir ilgisi yoktur.

"Matematik yapamazsınız" düşüncesi, iş piyasasına daha sonra giriş yapma seçenekleri için bir temel oluşturur. Ve genellikle "klasik erkek meslekleri" çok daha iyi para kazanır ve finansal bağımsızlık olasılığı daha yüksektir.

Bugün ise, gün geçtikçe daha fazla kadın erkeklerin ağırlıklı olduğu işlerde çalışmaktadır. Ve dürüst olmak gerekirse: okulda kaç erkek çocuğu matematikte daha başarılı?

"Kadınlar her zaman çok zickig (kapisli)."

Erkekler çatışma durumlarında farklı davranırlar mı? Bununla birlikte, erkeklerin birbirleriyle duygusal çatışmaları açıkça ele aldıkları daha az biliniir. Kadınlar bunu yaparsa, saldırıya uğrayacak ve küçük görüleceklerdir. "kapisli" kelimesi, kendi başına olumsuz bir özelliği tanımlar ve kullanımında neredeyse "klasik" cinsiyetçidir. Kadınlar tartışmada ciddiye alınmazlar.

Kelime "zicke" (keçi yavrusu) den geliyor - esasen kızlara ve kadınlara yönelik küfürlü bir kelime. Bu, özellikle kadınların küçük keçiler (genellikle dikkat çekici ve inatçı olarak nitelendirilen) gibi zorluklara neden olacağını ifade etmektir.

Bu şekilde, çatışma durumlarında ofansif bir şekilde ortaya çıkan kadınlar olumsuz damgalanır ve - erkeklerin aksine - bu tür davranışlarda bulunma hakları reddedilir. Hatta, sadece kadınların katıldığı tartışmalar için kullanılan aşağılayıcı "keçi savaşı" ve "keçi alarmı" gibi, kendi terimleri bile ortaya çıkmıştır. Neyse ki, bu yüzyılda yavaş yavaş modası geçiyorlar.

"Kadınlar sadece kahve hazırlayabilir."

En azından tadı güzel oluyor ... bunun yanı sıra kadınlar elbette sadece kahve pişirmekle kalmaz, aynı zamanda nobel ödülleri kazanabilir, şirketleri, aileyi ve ülkeleri ve hatta hit listelerini yönetebilirler.

Bu ifade klasik eski zihniyet cinsiyetçiliğidir ve kadınların genellikle patronların ön odalarında çalıştıkları fikrine sahiptirler. Sekreter olarak, işleri sadece ofisi düzenli tutmak değil, aynı zamanda misafirleri ağırlamak ve kahve yapmaktır. Buradaki düşünce göre, kadınların evlerinde iyi olduğu ama bir alanda uzman olarak çalışamayacaklarını ifade ediyor. Kadınların becerilerini ve yetenekleri küçük görüyor. Ne de olsa herkes kahve yapabilir.

Bu slogan aynı zamanda iş piyasasındaki maço hiyerarşiyi gösteriyor: erkek, odasında kahvesinin tadını çıkarır ve o işlerle ilgilenirken, kadın erkeğe hizmet eder ve ön odada oturur.

"Sarışınlar aptaldır."

Karşı soru: eğer sarışın kadınların daha az akıllı ise, peki ya sarışın erkekler? Burada, dış görünümünden dolayı bir eşitsizlik olduğu varsayılır ve sadece "sarışın kadın" küçük görünür. Saç renginin bir kişinin zekası hakkında bir şey söylediğine gerçekten inanılıyorsa, o zaman Noel Baba'ya da inanıyordur. Özellikle de bazen birbiriyle çelişen oldukça farklı, sarı saç sabit fikirler olduğu için: kadınlarda sarı saçlar genellikle bir güzellik ideali olarak görülür ve beğenilir, ancak aynı zamanda kadınların güzel görünüşleri genellikle "sarışın şakalar" tarafından küçük görülür. Anlaşılan, bazı insanlar bir kadının zeka ve güzelliği birleştirebileceğini hayal edemiyor.

"Direksiyondaki kadın, canavardır!"

Yol kullanıcıları arasında en tehlikeli olanı genç erkekler. Araba ölümlerinin çoğu onlardan kaynaklanmaktadır ve trafik ölümlerinin çoğunluğu da erkektir.

Genel olarak, "araba kullanmak" genellikle bir "erkek konusudur". Birçok erkek kadınların direksiyonda olmasına izin vermiyor ve onları sürüşlerinde tedirginleştiriyor. Bununla birlikte, kadınlar kazalara daha az karışmaktadır.

Pek çok erkek kendilerini arabalarıyla güçlü bir şekilde tanımlıyor, hobi olarak ve bazen de yaşamın bir parçası olarak görüyor. Acaba onlar kendi "erkeksi" yaşam alanlarında kendilerini kadınlar tarafından tehdit altında mi hissediyorlar?

Trans ve Homo düşmanlığı

Homo ve trans-düşmanlık nedir?

Homofobi, homo ve biseksüel insanlara ve onların yaşam tarzlarına karşı olumsuz ya da düşmanca bir duruşu ifade eder. Bu düşmanlık, cinsel yönelimleri hakkında hiçbir şey bilinmese de, eşcinsel veya biseksüel olarak algılanan insanlar için de geçerli olabilir. Eşcinsellik veya biseksüellik, bir kişinin cinsel, romantik ve / veya duygusal olarak bir cinsiyet veya cinsiyetlere yönelimi olmayan, cinsel bir yönelimdir.

Homofobi'nin birçok yönü ve ifade biçimi vardır: ayrımcılık, dışlama ve aşağılanma, hakaret, zorbalık, bedensel zarar ve maddi hasar, komplo teorileri, nefret sloganları ve kışkırtıcı makaleler. Terim ilk olarak 1972'de Amerikalı psikolog George Weinberg tarafından kullanıldı. Bununla birlikte, homofobi psikolojik bir kaygı bozukluğu anlamında bir fobi olmadığı için, onun yerine reddetme ve dışlanmaya mantıksız bir kaçınma olduğundan, homo (cinsel) düşmanlık terimi tercih edilmelidir.

Homofobiyi genellikle transfobi düşmanlığı eşlik eder. Netice olarak, transcinsiyetçi veya transseksüel (kolektif olarak: trans) kişilere yönelik önyargıları ve saldırganlıkları, yaşam tarzlarını ve cinsiyet kimliklerinin ifadelerini ve onların sosyal dışlanmalarını ifade eder. Tüm trans insanların en büyük ortak düşüncesi, kendilerini doğumda kendilerine atanan cinsiyeti istemeyecekleri. Bunun birey

için ne anlama geldiği çok farklı olabilir ve aynı zamanda çok sayıda kendi kendini tanımlamaya da yansır.

Trans-düşmanlık, cinsiyet kimliğini ve dilsel görünmezliği, damgalamayı, aşağılanmayı ve trans insanlara veya transseksüel yaşam formlarına karşı ayrımcılığı sorgulayarak veya göz ardı ederek ve onlara karşı şiddet yoluyla ifade edilir.

Bahsedilen terimler hakkında daha fazla bilgi edinmek ve cinsel ve cinsiyet çeşitliliği spektrumundan bilgi edinmek istiyorsanız, bunu burada bulabilirsiniz:

<https://queer-lexikon.net/category/queer-lexikon/glossar/> ve

[https://](https://interventionen.dissens.de/materialien/glossar)

interventionen.dissens.de/materialien/glossar

Sıklık, ifadeler ve sonuçlar

Tutum düzeyinde, homofobi kendini örneğin, kamuoyunda gey veya lezbiyen çiftlerin sevgi ifadelerinin reddedilmesi; sosyal ve mesleki dışlanmaya veya devlet baskısına yol açabilir – örneğin eşcinselliği cezalandırıp ve ortadan kaldırmak için yeniden eğitim veya tıbbi tedavi kullanılıyorsa yada (Nasyonal Sosyalizm sırasında olduğu gibi) öldürülüyorsa.

Trans-düşmanlık, temelde çok az bilgi ve/veya yanlış varsayım nedeniyle toplumda yaygındır. Yapısal ve bireysel trans-düşmanlığın, trans bireylerin yaşam ve

gelişme fırsatları üzerindeki etkileri tartışılmaz. Eğitim ve öğretimde eşit olmayan fırsatlarda, iş piyasasında ayrımcılıkta, sosyal izolasyonda ve topluma sınırlı katılımı ve şiddette kendini gösterir. Trans çocuklar ve trans gençler okullarda ve eğitim merkezlerinde ve hatta ailelerinde de ortalamanın üzerinde bir oranda zorbalık ve ötekileştirme yaşamaktadırlar.

Nedenleri

Homofobik ve trans-düşmanca tutumlar, muhafazakar toplumsal cinsiyet rollerine dayanmaktadır, bunlar lezbiyenlerin, geylerin ve trans insanların varlığıyla sorgulanmaktadır. Psikolojide verilen bir diğer neden, kendi cinsellik tutumlarının bastırılmasından kaynaklanabilmesidir.

Bu, erkeklerin erkekliklerinde tehdit altında hissetmelerini sağlayabilir ve açıkça eşcinsel erkekleri göstererek aşağılayarak onları düzeltmeye çalışabilir.

Lezbiyenler, geyler, biseksüeller veya trans insanlar hakkında neden hala büyük çekinceler olduğu cehaletle ilgisi var. Birçok insan lezbiyenleri, geyleri ve trans insanları şahsen tanımıyor. Bir kız arkadaşın lezbiyen, hoş bir meslektaş eşcinsel veya dostça bir komşu trans olduğunu öğrendiğinde, herkes genellikle tutumunu değiştirir.

Gruplara yönelik düşmanlığın nedenleri aynı köke sahiptir: sosyal heteronormatiflik. Bu toplumumuzda bir normdur, burada tüm insanların erkek ya da kadın olması,

heteroseksüel olmaları ve cinsel yönelim ile cinsiyet kimliğinin yaşam boyunca değişmemesi normaldir. Bu standardı karşılamayan insanlar dışlanma ve ayrımcılık yaşarlar. Heteronormatiflik, cinsiyet ve seksüel anlamda "farklı" olmamak için bir kısıtlama veya baskı olarak anlaşılmalıdır. Hepimizi aynı ölçüde olmasa da tüm insanları etkiler, çünkü bizi cinsel ve seksüel olarak "farklı" yapan şey ve bu farklılığın ayrımcılık için bir fırsat haline gelmesi, büyük ölçüde kişisel ortama ve bulunulan topluma bağlıdır.

Etkisi ve Koruma

Homofobiye ve trans düşmanlığa karşı mücadele bir bütün olarak toplum için önemli bir görevdir. Ayrımcılığa karşı yasaları ve nefret suçuna karşı koruma gibi yasal düzenlemelerin yanında Hate Crime'den önce, kapsamlı şiddeti önleyici bilgilendirme çalışmaları gerektirir. Burada önemli olan heteronormatif değer sistemini değiştirmek, eşcinseller, lezbiyenler veya trans insanların artık değerlerden sapmış olarak göstermemek ve bunun yerine toplumun eşit bir parçası olarak kabul edilmesidir. Hate Crime veya nefret suçu, mağdurun belirli bir sosyal gruba ait gerçek veya atfedilen temelde seçildiği siyasi olarak motive edilmiş suçlardır. Ne yazık ki, defalarca insanların eşcinsel, lezbiyen veya trans olarak algılandıkları fiziksel olarak saldırıya uğradıkları suçlar işleniyor.

Engelli insanlara yönelik ayrımcılığa benzer şekilde, ayrımcılıkla mücadele yasaları, eşcinsel insanlara karşı ayrımcılıkla en azından yapısal bir düzeyde (örneğin, homoseksüel birlikteliklere eşit muamele) giderek daha fazla mücadele etmeye çalışılıyor. Almanya'da, Genel Eşit Muamele Yasası (AGG) "cinsel kimlik" temelli ayrımcılığa karşı da koruma sağlar. Cinsel

kimlik, bir kişinin cinsel eğilimi ve cinsiyet kimliği anlamına gelir. AGG birçok alanda eşit muamele talep etme ve bu ayrımcılıkla mücadele etme fırsatı sunmaktadır.

**Kim Alexandra Trau ve
Caroline Ausserer**

"Trans ve homofobi" sloganları

"Homoseksüellik bulaşıcıdır!"

Kimse kendi cinsel yönelimini seçemez. Doğuştan gelir ve birçok insan çocukluğunda hangi cinsiyeti çekici bulduklarını öğrenir. Bununla birlikte, birçoğu sadece ergenlik döneminde veya daha sonra ki yaşamında lezbiyen, hetero, eşcinsel veya biseksüel olduklarını fark eder.

Homoseksüellik diğer cinsel yönelimler gibi bir hastalık veya psikolojik bozukluk değildir. Tedavi veya terapi edilemez. Virüs veya bakteri tarafından bulaşmaz ve eğitim veya travmatik deneyimlerin bir sonucu değildir.

Lezbiyenler ve geyler son yıllarda çok daha görünür hale geldiler. Daha fazla insan dışarı çıkmak için cesaret ediyor; eşcinsel ve lezbiyen çiftler de artık evlenebiliyor. Ancak bu bir "salgın" sonucu değil, eşcinsellerin, lezbiyenlerin ve biseksüellerin sürekli aktivizmi ve cesareti sayesinde.

"İki anne veya iki baba çocuklara zarar veriyor!"

Çocuklar, cinsiyetlerine bakılmaksızın, onları seven ve onlara bakan insanlara ihtiyaç duyarlar. Onlar için yaşamları boyunca eşlik eden, tavsiye alabilecekleri, anlayış bulabilecekleri, güvindikleri ve hayata hazırlayan insanlara ihtiyaçları vardır.

Ayrıca, elbette, her çocuğun kendi ihtiyaçları ve yetenekleri vardır. Çocuk sahibi olmak ve onları yetiştirmek, çocukların yanında olmak isteyen ve olması gereken insanlar için yüksek beklentiler getirir. Birçok ebeveyn bu beklentileri karşılar; ama bunu karşılayamayan birçok ebeveyn de var.

Ebeveynlerin cinsiyeti, gelirleri, yaşları, eğitimleri veya inançları gibi, bu konuda da bir etkisi yoktur, çünkü sonuçta önemli olan, çocukların yaşadıkları yerde - ailelerinde, ebeveynleriyle veya koruyucu ebeveynlerinde veya esirgeme yurtlarında kendilerini bireysel ve serbestçe geliştirebilmeleridir. Ve çocuklar bunu sadece birden fazla babası veya annesi olan gökkuşağı ailelerinde de yapabilirler.

"Eşcinsel ya da lezbiyen olmak sadece bir dönemdir."

Tabii ki tüm insanların cinselliklerinde farklı dönemler var. Bunlardan biri, eşcinsel ve lezbiyen olmanın aksine, gençlerin kendilerini denedikleri, sınırlarını test ettikleri, deney yaptıkları, cinsel tercihlerini tanıdıkları ve cinsel yönelimlerini keşfettikleri ergenliktir. Bu ömür boyu bağlılık anlamına gelmez.

Kimlikler ve tercihler, tüm insanlarla hayat boyunca değişir. Duygular kolayca kontrol edilemez, sert ve sağlam kalmazlar. Ancak ağrısız bir şekilde zorlanamaz veya bastırılmazlar. Kendi kimliğinin veya duygularının bir kısmını gizlemeye çalışan herkes bundan muzdarip'tir.

Gaylik ve lezbiyenlik, yaşanarak ve sonunda durmakta olan bir dönem olarak geçmiyor. Bununla birlikte insan hakları da sorgulanıyor: yalnızca bir aşama olsaydı, sevdiğiniz kişiyle evlenme hakkına, kendi kişiliğini özgürce geliştirmeye ve kendi kimliğini itiraf etme ve onun riski olmadan herkese açık olarak itiraf etme haklarına gerek duyulmazdı.

"Çocuklar gayleştiriliyor!"

Eşcinsellik veya heteroseksüellik olarak yetiştirmek mümkün değildir. Özellikle muhafazakar ve sağcı popülist gruplar, örneğin okulda ve bakımında cinsiyet ve cinsel çeşitliliğe bir yaklaşımı önlemek için "erken cinselleştirme" terimini kullanmaktadır. Halbuki eğitimde cinsel çeşitlilik konusu, çocukların en başından itibaren farklı yaşam biçimlerinin yaşamın bir parçası olduğunu ve saygıyı hak ettiğini öğrenmesini sağlar.

Kim çocukların katı rol modellerini takip etmesini ister - örneğin, erkekler bebeklerle oynamamalı ve kısa saçları olmalı veya kızlar kıyafet giymeli ve sesli olmamalıdır - bu bireyselliklerini sınırlandırıyor.

Çocuklar kimliklerini özgürce geliştirme özgürlüğüne ve hakkına sahip olduklarını öğrenirlerse, "geyletilmiyecekler". Aksine: eğer çocuklar cinsel yönelimler ve cinsiyet kimlikleri hakkında bilgilendirilirse, artık dışarı çıkmalarına izin verilmeyen bir çekmeceye konulmayacaklar.

"Trans, inter, ikiside olmayan? Hepsi cinsiyet gagası 'dir! "

İnsan vücudu, özellikle cinsiyet açısından renkli bir çiçek buketi kadar farklıdır. Hiç kimse yüzde yüz kadın veya erkek değildir. Aynısı her insanın cinsiyet kimliği için de geçerlidir - her insan cinsiyetini kendi yollarıyla anlar.

Kendilerini trans , inter veya ikiside olmayan olarak tanımlayan insanlar, kendi kimliklerine bir isim verme ve toplumda dışlanmama özgürlüğü ile ilgilidir. Belki de kimlik çeşitliliği bazı insanlar için abartılı, yapay ve garip görünüyor. Ancak, son elli yıl içinde Almanya'da tabağın dışında bakmaya cesaret eden herkes, tarihte ve diğer toplumlarda sadece erkek ve kadınlardan daha fazla olduğunu görecektir.

Bazı insanlar kadın, bazıları erkek ve diğerleri trans, inter ya da tamamen başka bir şeydir. Ve tıpkı insanları farklı bir hobisi, farklı bir saç rengi, farklı bir görüşü olduğu veya aynı bölgeden gelmedikleri için aşağılamamayı öğrendiğimiz gibi, farklı cinsiyetlere saygı göstermeyi de öğrenebiliriz.

Stammtisch sloganları nedir?

Bu terim, bütün Almanca konuşulan bölgeler bilinir. Aslında, bu bileşik kelimenin ilk kısmı olumlu bir şey tanımlamaktadır – çünkü Stammtisch bir tanıdıklar, akrabalar ve arkadaşlar topluluğudur. Bu topluluk içerisinde fikir alışverişi ve tartışmalar olur, ancak temelinde arkadaşlık vardır. Fakat burada terimin bu kısmı ile ilgilenmiyoruz, ikinci kısım Stammtisch sloganı ile. Neredeyse herkes bunun ne anlama geldiğini bilir. Seminerlerimdeki katılımcılara genel olarak Stammtisch sloganlarını nasıl nitelendireceklerini sorduğumda aşağıdaki sonuçlar ortaya çıkıyor:

Stammtisch sloganları: saldırgan, dogmatik, kısaltılmış, aşağılayıcı, ayırt edici, önyargılı, önyargılı, özeleştirisiz, yarı gerçekler, siyah beyaz resim, dışlayıcı, ödünsüz, genelleyici, basitleştirilmiş, acımasız, karalayıcı, reddedici, duygusal, insanlık dışı, birlik duygusu oluşturan, basit yapılandırılmış, sahte bilgi ile sağlanan...

Sonuç olarak, Stammtisch sloganları, hiç bir farklı görüş izin vermeyen sert iddialardır. "Biz iyiyiz" ve "diğerleri kötüler" arasında kutuplaşıyorlar ve diğer kökenlere, ten rengine, yaşam tarzına, dine veya sosyal durumdaki insanlara karşı sert yargılara sahiptirler. Bunlar aşağılayıcı resmediliyor ve en çok da bu Stammtischparole'nın fikir sahipleri kendilerinin de sahip olduğu hakları yargıladıklarının ellerinden almak istiyorlar.

Stammtisch sloganlar her zaman ve her yerde söylenir: tramvayda, tezgahda, aile kutlamalarında, arkadaş çevrelerinde, şirkette, okulda, komşuların buluşmalarında, barda ... Stammtisch sloganı oluşturanlar, çoğunluk görüşünü veya halkın ortak bir duygusunu temsil ettiğini zanneder. Çelişkiler alay ile kabul edilir; Onlara karşı gelen kınanır. Stammtisch sloganı ideolojik, tercihen politik mesajlar, düz sözler ve agresif dogmatizm için temsili bir terimdir. Stammtisch sloganları basit ve çoğunlukla zorlu çözümlere dikkat çeker. Düşüncelerin düzlüğüne rağmen, onları çürütmek kolay değildir. Ayrıca, genellikle ikili bir işlevi yerine getirirler: ikisi de aynı anda hem cesaretlendiren hem de kışkırtan. Bu açıklama, birinin Stammtisch sloganlarının değerlendirilmesinde olan ikilemi açığa çıkarıyor. Cesareti temsil ettikleri söylenir - aynı zamanda çok fazla öfke barındırırlar. Onlara karşı gelenleri `de öfkeliyorlar... ve umarız ki böylelikle onlara karşı hareketleri cesaretlendiriyor. Çünkü bu sloganlar sadece günlük konuşmalar değil; aksine, politik olarak kullanılabilirler - sağcı popülist ve sağcı radikal yanlısı partiler onlardan bilinçli bir şekilde yararlanıyor.

Klaus-Peter Hufer

Stammtisch sloganları: Strateji rehberi

Düzenli sloganlarla karşı karşıya kalanlar genellikle hayal kırıklığıyla ve hatta umutsuz tepki verir. Bu durumda böyle görüşmelerden en iyisi kaçmak mı? Zaten bir şans yok ve öfkelenmeye sebep oluyor diye bir tartışma riskine girilmiyor. Ancak kanıtlanmış karşı stratejiler var:

- Slogan atlamasına izin vermeyin
- İnisiyatif kullanın
- Konuşma kuralları oluşturun
- Spesifik olarak sorun
- Dinlemeye zorlayın
- Ders vermeyin
- Moralize etmeyin
- Kendinizi konumlandırın
- "Onlar"ı ortadan kaldırın
- Çelişkileri ortaya çıkarın
- Sokrates'i hatırlayın
- İçeceğinizi yeniden doldurun
- Duyguları ifade edin
- Köprüler oluşturun
- Sınırları belirleyin
- Perspektifi değiştirin
- Kararsızlığa dikkat edin
- Dürüst kalın
- Şaka ve ironi yapın
- Beklentileri azaltın
- Uzun vadeli etkiye dikkat edin

Quellenverzeichnis und weiterführende Links

Text Antisemitismus:

- [1] Fischer, Tjark: „Wer Deutschland liebt, ist Antisemit“, in: Belltower.News, 25.09.2018, URL: www.belltower.news/artikel/neonazis-dortmund-wer-deutschland-liebt-ist-antisemit-14284 [eingesehen am 19.07.2019].
- [2] O.V.: „Kampf gegen Antisemitismus gehört zu unserer Staatsräson“, in: BMI, 20.09.2017, URL: <https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/kurzmeldungen/DE/2017/09/definition-antisemitismus.html> [eingesehen am 19.07.2019; Fehler im Original].
- [3] Siehe Verein für Demokratische Kultur in Berlin e.V./Recherche- und Informationsstelle Antisemitismus Berlin (Hrsg.): Antisemitische Vorfälle. Januar bis Juni 2018, Berlin 2018, URL: <https://report-antisemitism.de/media/Bericht-antisemitischer-Vorfaelle-Jan-Jun-2018.pdf> [eingesehen am 19.07.2019].
- [4] Siehe Decker, Oliver/Brähler, Elmar (Hrsg.): Flucht ins Autoritäre. Rechtsextreme Dynamiken in der Mitte der Gesellschaft, Gießen 2018, URL: https://www.boell.de/sites/default/files/leipziger_autoritarismusstudie_2018_-_flucht_ins_autoritaere_.pdf [eingesehen am 19.07.2019].
- [5] Arendt, Hannah: Ceterum Censeo ... (26. Dezember 1941), in: dies.: Vor Antisemitismus ist man nur noch auf dem Monde sicher, München/Zürich 2004, S. 29–35.
- [6] Siehe dazu den Eintrag in der „Wikipedia“ unter URL: https://de.wikipedia.org/wiki/3-D-Test_f%C3%BCr_Antisemitismus [eingesehen am 19.07.2019].
- [7] Siehe o.V.: Arbeitsdefinition „Antisemitismus“, in: European Forum on Antisemitism, URL: <https://european-forum-on-antisemitism.org/definition-of-antisemitism/deutsch-german> [eingesehen am 19.07.2019].

Weiterführende Links

- Dossier der Bundeszentrale für politische Bildung:
- „Man wird ja wohl Israel noch kritisieren dürfen ...“? Eine pädagogische Handreichung zum Umgang mit israelbezogenem Antisemitismus:
- <https://www.amadeu-antonio-stiftung.de/w/files/pdfs/aktionswochen/paedagogischer-umgang-mit-israelbezogenem-antisemitismus.pdf>
Läuft noch nicht? Gönn dir: 7 Punkte für eine Jugendarbeit gegen Antisemitismus!
https://www.amadeu-antonio-stiftung.de/w/files/publikationen/laeuft-noch-nicht_goenn-dir_-7-punkte-gegen-antisemitismus.pdf

Text Antiziganismus:

- [1] Sinti_ze (aus Sinti und Sintize) und Rom_nja (aus Roma und Romnja) sind geschlechtsneutrale Pluralbildungen.
- [2] Vgl. Holler, Martin: Historische Vorläufer des modernen Antiziganismusbegriffs, in: Dokumentations- und Kulturzentrum Deutscher Sinti und Roma (Hrsg.): Antiziganismus. Soziale und historische Dimensionen von ‚Zigeuner‘-Stereotypen, Heidelberg 2015, S. 38–52.
- [3] Vgl. End, Markus: Antiziganismus. Zur Verteidigung eines wissenschaftlichen Begriffs in kritischer Absicht, in: Bartels, Alexandra u.a. (Hrsg.): Antiziganistische Zustände 2. Kritische Positionen gegen gewaltvolle Verhältnisse, Münster 2013, S. 39–72.
- [4] Vgl. Fernandez, Elsa: Überlieferungen und Kontinuitäten. Zülfakar Cetin im Gespräch mit Elsa Fernandez, in: Cetin, Zülfakar/Tas, Savas (Hrsg.): Gespräche über Rassismus. Perspektiven und Widerstände, Berlin 2015, S. 151–160; Randjelovic, Isidora: „Das Homogene sind die Leute, die über Romnja reden“. Zülfakar Cetin im Gespräch mit Isidora Randjelovic, in: Cetin, Zülfakar/Tas, Savas (Hrsg.): Gespräche über Rassismus. Perspektiven und Widerstände, Berlin 2015, S. 31–44.

- [5] Vgl. Grund- und Menschenrechte, in: bpb.de, URL: <https://www.bpb.de/nachschlagen/lexika/pocket-politik/16436/grund-und-menschenrechte> [eingesehen am 06.05.2019].
- [6] Vgl. Allianz gegen Antiziganismus: Antiziganismus – Grundlagenpapier, Juni 2017, S. 5, URL: <https://antigypsyism.eu/wp-content/uploads/2017/07/Grundlagenpapier-Antiziganismus-Version-16.06.2017.pdf> [eingesehen am 01.02.2019].
- [7] Für Deutschland siehe exemplarisch Antidiskriminierungsstelle des Bundes (Hrsg.): Zwischen Gleichgültigkeit und Ablehnung. Bevölkerungseinstellungen gegenüber Sinti und Roma, Berlin 2014; Friedrich-Ebert-Stiftung (Hrsg.): Verlorene Mitte – Feindselige Zustände. Rechtsextreme Einstellungen in Deutschland 2018/19, Bonn 2019.
- [8] Vgl. Fundamental Rights Agency (Hrsg.): A Persisting Concern: Anti-Gypsyism as a Barrier to Roma Inclusion, Luxemburg 2018.
- [9] Vgl. Jonuz, Elizabeta: „Aber wenn Menschen mich an meiner Hautfarbe festmachen, bin ich Ausländerin, auch wenn ich einen deutschen Pass habe, Ausländerin.“ Wie Romafamilien Ethnisierungsprozessen begegnen, in: Stender, Wolfram (Hrsg.): Konstellationen des Antiziganismus. Theoretische Grundlagen, empirische Forschung und Vorschläge für die Praxis, Wiesbaden 2016, S. 151–187.

Text Behindertenfeindlichkeit:

Weiterführende Links

- <https://www.sovd-nds.de/>
<https://www.facebook.com/sovdjugendnds/>
<https://www.ohne-angst-verschieden-sein.de/>
<https://www.einfach-waehlen.de/>
<https://www.aktion-mensch.de/>
<https://www.behindertenbeauftragter.de/>
<https://www.gemeinsam-einfach-machen.de/>
<https://leidmedien.de/>
<https://www.behindertenrechtskonvention.info/>
<https://www.institut-fuer-menschenrechte.de/monitoring-stelle-un-brk/>
<https://www.behindertenbeauftragter-niedersachsen.de/>
<https://www.zeit.de/1980/13/der-behinderte-ein-monster>
<https://www.bpb.de/izpb/9729/vorurteile-gegen-sozial-schwache-und-behinderte?p=all>

Text Ablehnung von Geflüchteten:

- [1] Vgl. Welzer, Harald: Wir sind die Mehrheit. Für eine offene Gesellschaft, Frankfurt am Main 2017, S. 40 ff.
- [2] Brodkorb, Mathias: Metamorphosen von rechts. Eine Einführung in Strategie und Ideologie des modernen Rechtsextremismus, Münster 2003, S. 152.
- [3] Siehe o.V.: Die hingenommenen Toten: Jedes Jahr sterben Tausende auf der Flucht, in: proasyl.de, 27.02.2018, URL: <https://www.proasyl.de/news/die-hingenommenen-toten-jedes-jahr-sterben-tausende-auf-der-flucht/> [eingesehen am 17.01.2019].
- [4] Vgl. United Nations High Commissioner for Refugees: Mid-Year Trends 2015, Schweiz 2015.
- [5] Vgl. ebd.
- [6] Lessenich, Stephan: Neben uns die Sintflut: Die Externalisierungsgesellschaft und ihr Preis, München 2018, S. 24.
- [7] Ebd., S. 5.
- [8] Vgl. o.V.: Die Europäische Union als Wertegemeinschaft, in: Europa und Ich, URL: <https://esf.rlp.de/europa-und-ich/werte/die-europaeische-union-als-wertegemeinschaft.html> [eingesehen am 23.01.2019].

[9] Vgl. o.V.: „Ihr könnt dort nicht mehr leben“, in: Spiegel Online, 03.11.2013, URL: <https://www.spiegel.de/wissenschaft/technik/fukushima-gebiet-um-kraftwerk-wird-ewig-unbewohnbar-bleiben-a-931482.html> [eingesehen am 23.01.2019].

Text Rassismus:

Quellen

- Arndt, Susan/Ofuatey-Alazard, Nadja (Hrsg.): Wie Rassismus aus Wörtern spricht. (K)Erben des Kolonialismus im Wissensarchiv deutsche Sprache. Ein kritisches Nachschlagewerk, Münster 2011.
- Kendi, Ibram X.: Gebrandmarkt. Die wahre Geschichte des Rassismus in Amerika, München 2017.

Weitere Informationen (v.a. Videos zum Thema (Alltags-)Rassismus)

- Aydemir, Fatma/Yaghoobifarah, Hengameh (Hrsg.): Eure Heimat ist unser Albtraum, Berlin 2019.
- Bergold-Caldwell, Denise/Digoh, Laura/Haruna-Oelker, Hadija, Nkwendja-Ngoubamdjum, Christelle/Ridha, Camilla/Wiedenroth-Coulibaly, Eleonore (Hrsg.): Spiegelblicke. Perspektiven Schwarzer Bewegung in Deutschland, Berlin 2015.
- Düzyol, Tamer/Pathmanathen Taudy (Hrsg.): Haymatlos. Gedichte, Münster 2018.
- Eddo-Lodge, Reni: Warum ich nicht länger mit Weißen über Hautfarbe spreche, Stuttgart 2019.
- Eggers, Mauren Maisha/Kilomba, Grada/Piesche, Peggy/Arndt, Susan (Hrsg.): Mythen, Masken, Subjekte. Kritische Weißseinsforschung in Deutschland, Münster 2009.
- Franzke, Amna/Wu, Vanessa/Gökkaya, Hasan: Diese 33 Fragen über Rassismus sollte man sich ehrlich stellen, URL: <https://www.zeit.de/campus/2018-05/diskriminierung-rassismus-aufmerksamkeit-alltag> [eingesehen am 08.04.2019].
- International Women* Space: Als ich nach Deutschland kam: Gespräche über Vertragsarbeit, Gastarbeit, Flucht, Rassismus und feministische Kämpfe (Schriften der Rosa-Luxemburg-Stiftung), Münster 2019.
- Pädagogisches Zentrum Aachen e.V. (Hrsg.): Schwarzes Europa. Legenden, die uns verborgen blieben – Schwarze Jugendliche auf den Spuren ihrer Geschichte. Ein Jugendbuch, Münster 2017.
- Ogette, Tupoka: exit RACISM: Rassismuskritisch denken lernen, Münster 2017.
- Keskinikilic, Ozan Zakariya/Langer, Armin (Hrsg.): Fremdgemacht & reorientiert – jüdisch-muslimische Verflechtungen, Berlin 2018.
- Wernsing, Susanne/Geulen, Christian/ Vogel, Klaus (Hrsg.): Rassismus – Die Erfindung von Menschenrassen, Göttingen 2018.
- Baumgarten, Poliana: Dokumentation „Was ist ... Rassismus?“, URL: <https://www.youtube.com/watch?v=fqthy8YrmfA> [eingesehen am 08.04.2019].
- DW Deutsch: Afro.Deutschland, URL: <https://www.youtube.com/watch?v=VDVLUqqQEa8> [eingesehen am 08.04.2019].
- Ogette, Tupoka: Das Interview, welches ich gern einmal führen würde, in: migazin.de, 05.10.2018, URL: <https://www.migazin.de/amp/2018/10/05/das-interview-welches-ich-gern-einmal-ueber-rassismus-fuehren-wuerde/> [eingesehen am 08.04.2019].
- Tesfu, Tarik: Hautverdächtig – Racial Profiling und ‚Political Correctness‘ in Deutschland, URL: <https://www.youtube.com/watch?v=2ZxOQhIOvrQ> [eingesehen am 08.04.2019].
- Berliner Farben, URL: <https://www.youtube.com/channel/UC1CclF29c3s1nT1KrYOIqRQ> [eingesehen am 08.04.2019].

Text Homo- und Transfeindlichkeit:

Links

Akademie Waldschlösschen

Die Akademie Waldschlösschen ist ein Bildungs- und Tagungshaus in der Nähe von Göttingen und eine staatlich anerkannte Heimvolkshochschule in Niedersachsen.

Die Akademie kooperiert in ihrer Bildungsarbeit mit Menschen, Gruppen und Netzwerken, die sich gegen Homo-, Trans- und Interfeindlichkeit, Rassismus und Migrationsfeindlichkeit engagieren. Initiierung und Förderung von Selbsthilfe und Vernetzung zivilgesellschaftlicher Strukturen spielen dabei eine zentrale Rolle. Auch berufsbegleitende Fortbildungen vor allem für Menschen in sozialen Berufen (wie z. B. Arbeit mit Behinderten, Schwulenfeindlichkeit im Sport, Sexualpädagogik der Vielfalt) weist das Programm auf.

www.waldschloesschen.org

#Jugend im Waldschlösschen ist der Programmbereich der Akademie Waldschlösschen speziell für junge Menschen:

<https://www.waldschloesschen.org/de/jahresuebersicht.html?query=jugend+im+Waldschl%C3%B6sschen>

Initiativen

- Deutscher Lesben und Schwulenverband: www.lsvd.de
- Linkliste mit Aktionsplänen für Vielfalt und Akzeptanz, inklusive nationaler sowie bundeslandspezifischer Aktionspläne zur Bekämpfung von Homo- und Transfeindlichkeit: <https://www.lsvd.de/nc/politik/aktionsplaene-fuer-vielfalt-und-akzeptanz.html>
- Aktionsnetzwerk Enough is Enough! Open your mouth!: <https://www.enough-is-enough.eu/>
- Kampagne No Hate Speech <https://no-hate-speech.de/de/>
- Kampagne in Österreich: Stoppt Homo- und Transphobie! <https://homophobie.at/wasisthomophobie/index.html>
- Bündnis gegen Homophobie: <https://berlin.lsvd.de/bgh-landingpage/>
- Website der Zentralen Geschäftsstelle für Polizeiliche Kriminalprävention der Länder und des Bundes mit Tipps zu Handlungsmöglichkeiten und für Zivilcourage: <https://www.aktion-tu-was.de>
- LesMigras, Antidiskriminierungs- und Antigewaltbereich der Lesbenberatung Berlin e.V. mit Beratungsangeboten bei Diskriminierungs- und Gewalterfahrungen: <https://www.lesmigras.de/>
- BiNe – Bisexuelles Netzwerk e.V.: <https://www.bine.net/>
- Initiative MANEO bietet Hilfe bei homo- und transphober Gewalt: <https://www.maneo.de>
- Möglichkeit der Meldung eines Gewaltvorfalls: <https://www.maneo.de/ueber-maneo/meldestelle/meldung-eines-gewaltvorfalls.html>
- Initiative Gladt e.V. – unabhängige Selbstorganisation von Schwarzen und of Color Lesben, Schwulen, Bisexueller, queerer und Trans*Personen (LSBTQ) und solchen mit Migrationsgeschichte: <https://www.gladt.de/>
- Bundesvereinigung Trans* e.V. (BVT*): www.bv-trans.de
- Transgender Europe: www.tgeu.org
- Projekt von TGEU: TransRespect vs. Transphobia, Transgender Murdering Monitoring: <https://transrespect.org/en/>

47

Umgang mit Hasskommentaren im Netz

No Hate Speech, ein Projekt der Neuen deutschen Medienmacher*innen: <https://no-hate-speech.de/>

Europa & Recht

- Deutsches Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (AGG): <https://www.gesetze-im-internet.de/agg/index.html>
- Resolution 2048 des Europarats (2015) über die Diskriminierung von trans* Menschen in Europa (auf Englisch): <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=21736>
- „Bookmarks“ ist das Handbuch des Europarates zur „Bekämpfung von Hate Speech im Internet durch Menschenrechtsbildung“. <https://book.coe.int/eur/en/human-rights-democratic-citizenship-and-interculturalism/6983-pdf-bookmarks-bekampfung-von-hate-speech-im-internet-durch-menschenrechtsbildung.html>

- Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat eine Faktensammlung herausgebracht (auf Englisch). Darin lässt sich nachlesen, welche Fälle von Hate Speech wie und warum bestraft wurden: <https://no-hate-speech.de/de/wissen/>
- European Commission (2018): Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis: https://ec.europa.eu/newsroom/just/document.cfm?action=display&doc_id=55433

Presse

- Robert Kiesel: Mehr als 100 homo- und transfeindliche Straftaten in Berlin, Der Tagesspiegel, 03.11.2018: <https://www.tagesspiegel.de/berlin/queerspiegel/polizei-statistik-fuer-2018-mehr-als-100-homo-und-transfeindliche-straftaten-in-berlin/23352388.html>
- Laura Hofmann: Mehr homofeindliche Übergriffe in Berlin gezählt, Der Tagesspiegel, 15.05.2018: <https://www.tagesspiegel.de/berlin/queerspiegel/neuer-maneo-report-mehr-homofeindliche-uebergriffe-in-berlin-gezaehlt/22253816.html>
- Björn Seeling/Tilmann Warnecke: Berliner Staatsanwälte zu Hasskriminalität: „Schwule Sau? Eine demokratiegefährdende Aussage“, Der Tagesspiegel, 18.07.2016: <https://www.tagesspiegel.de/berlin/berliner-staatsanwaelte-zu-hasskriminalitaet-schwule-sau-eine-demokratiegefaehrdende-aussage/13888486.html>
- Ulrich Klocke: Homophob? Muss nicht sein, ZEIT Online, 11.02.2014: <https://www.zeit.de/wissen/2014-02/homophobie-ursachen-folgen-akzeptanz/komplettansicht>
- Giese: Transfeindlichkeit im Netz: Der Hass der Anderen, Der Tagesspiegel, 12.02.2018: <https://www.tagesspiegel.de/berlin/queerspiegel/transfeindlichkeit-im-netz-der-hass-der-anderen/20950418.html>

Blogs/Videos

- Erklärfilm der BpB über Homophobie (2:37 Min.): <https://www.bpb.de/mediathek/197284/homophobie-begegnen>
- Ashducation (über Transfeindlichkeit): „Hilfe, ich diskriminiere!“/Transfeindlichkeit <https://hirngefickt.wordpress.com/2015/12/04/hilfe-ich-diskriminiere-transfeindlichkeit/>
- Tariks Genderkrise (über Hasskommentare, 2016): <https://www.youtube.com/watch?v=6WR2MZaewY0>

Studien

- Jannik Franzen/Arn Sauer: Expertise im Auftrag der Antidiskriminierungsstelle des Bundes: Benachteiligung von Trans*Personen, insbesondere im Arbeitsleben, Berlin Dezember 2010: https://www.transinterqueer.org/download/Publikationen/benachteiligung_von_trans_personen_insbesondere_im_arbeitsleben.pdf
- Claudia Krell: Abschlussbericht der Pilotstudie „Lebenssituationen und Diskriminierungserfahrungen von homosexuellen Jugendlichen in Deutschland“, München 2013: https://www.dji.de/fileadmin/user_upload/Lebenssituationen_Igbt/Abschlussbericht_Pilotstudie_Lebenssituationen_und_Diskriminierungserfahrungen_von_homosexuellen_Jugendlichen_in_Deutschland.pdf
- LesMigras/BMFSFJ (2013): Ergebnisse der Studie zu „Gewalt und Mehrfachdiskriminierungserfahrungen von lesbischen, bisexuellen Frauen und Trans*Menschen in Deutschland“: https://www.antidiskriminierungsstelle.de/SharedDocs/Downloads/DE/Literatur/Themenjahr_Geschlecht/Kurzinfo_Kampagne_Gewalterfahrungen_LSBTI_lesmigras.html;jsessionid=F5C8D41ACBD5EC39A76F412E61797F63.2_cid340
- Bundeszentrale für politische Bildung: Wie zeigt sich Homo- und Transphobie? (Unterrichtseinheit) (2016) https://www.bpb.de/system/files/dokument_pdf/UM_Homophobie_v1%20%28002%29.pdf

- EU-Grundrechteagentur (2015): Schutz vor Diskriminierung aufgrund der sexuellen Ausrichtung, der Geschlechtsidentität sowie der Geschlechtsmerkmale in der EU – Vergleichende rechtliche Analyse – Aktualisierung 2015: <https://fra.europa.eu/de/publication/2017/schutz-vor-diskriminierung-aufgrund-der-sexuellen-ausrichtung-der>
- EU-Grundrechteagentur (2010): Homophobie, Transphobie und Diskriminierung aufgrund der sexuellen Ausrichtung und der Geschlechtsidentität in den EU-Mitgliedstaaten. Zusammenfassung der Ergebnisse, Entwicklungen, Herausforderungen und vielversprechenden Praktiken: <https://fra.europa.eu/de/publication/2011/homophobie-transphobie-und-diskriminierung-aufgrund-der-sexuellen-ausrichtung-und>

Sonstiges

- ENOUGH is ENOUGH: Annegret Kramp-Karrenbauer ist Miss Homophobia 2018: <https://www.enough-is-enough.eu/>
- Rede Franziska Giffey IDAHOBIT 2018 (Internationaler Tag gegen Homophobie, Transphobie und Biphobie): <https://www.bmfsfj.de/bmfsfj/mediathek/internationaler-tag-gegen-homo-und-transfeindlichkeit/123514>
- Sylvia Vogt: Fritz-Karsen-Schule in Britz wird „Schule der Vielfalt“, Der Tagesspiegel, 22.06.2018: <https://www.tagesspiegel.de/berlin/queerspiegel/gegen-homo-und-transfeindlichkeit-fritz-karsen-schule-in-britz-wird-schule-der-vielfalt/22726456.html>

Gedenktage

Mai IDAHoBIT (International Day Against Homophobia, Transphobia, Biphobia and Interphobia, auf Deutsch: „Internationaler Tag gegen Homophobie, Transphobie und Biphobie“): <https://dayagainsthomophobia.org/>
November TDOR (Transgender Day of Remembrance, auf Deutsch: „Gedenktag für die Opfer von Transphobie“): <https://tdor.info/>